

Encsi Hírek

2012. december

A város polgárainak lapja

ingyenes

*Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és
eredményekben gazdag boldog Új Évet kíván
Encs Város Önkormányzata nevében*

*Bratu László
polgármester*

*Szeles András
alpolgármester*

Szentestére elcsendesül a világ

Lassan közeledik az év talán egyik legszebb és legmeghitebb ünnepe, a karácsony. Szentestére elcsendesül a világ. Míg az advent a reményteli várakozás ideje, a szenteste maga a beteljesült csoda, a Megváltó születésnapja. Hagyományosan ezen a napon állítjuk fel a karácsonyfát, és ezen az estén ajándékozzuk meg szeretteinket. A karácsony közeledtével díszbe öltöztetik az emberek lakásaikat, és készítik szívüket a meghitt ünnepre.

Már elkezdődik a tervezgetés, kit mivel lepünk meg, és kezd kialakulni az ünnepi menü is a fejekben, és a tervezgetés közben óhatatlanul visszapillantunk a múltba, régmúlt karácsonyok illatát idézi fel bennünk az emlékezés. Ahány ember, annyi kedves karácsonyi emlék. Ahány család, annyi személyes ünnepi szokás. Gondolatainkban a régmúlt karácsonyok emlékei kavarognak. A meghitt gyerekkori karácsonyok és a falu, ahol felnőttünk, ahová szüleink, nagyszüleink emléke fűz, ahová gondolatban mindig visszavágyunk.

„Ahol nincs Ezotéria Központ, nincs feng shui, asztrológia és aura-terápia, Reiki tanfolyam sem. Semmilyen szektának nincs terme, épülete, drogambulancia sincs. Más jellegű épületek vannak. Ott van mindjárt a templom, melynek tornya messzire hirdeti egy ősi értékrendet. Harangja hol temetésre, hol ünnepre hív. Pirkadatkor köszönti az új napot, míg délből a daliás időkre emlékeztet. Megszentelt hely, melynek ajtaján kívül marad minden gond, minden bűn. Nemcsak a falut őrzi a legmagasabb pontról, hanem végigkíséri az életet: a keresztségben itt fogad gyermekévé a Jóisten, de itt törli el a bűnöket is.

Itt válsz nagykorúvá, itt alapítasz családot, mely egyben az egész közösség ünnepe is. A falak őseid imáját szívták magukba, sőt talán éppen dédapád helyén ülsz. Szentmise után a férfiak gyűltek össze a bejárat előtt, hogy a terméshől, időjárásról, a rét és az erdő ügyeiről, az élet kisebb-nagyobb keresztjeiről beszéljenek. A templom előtti fészületek pedig hallgatták őket, mert nekik is számot kellett adni legalább így ünnepnapokon örömről, bánatról.

De kereszt állt a határban is, hogy védje a termést aszálytól, özönvíztől. Kereszt állt a faluban is a sarkon, hogy őrkdjenek a béke felett, és hogy legyen hol megbeszélni a csordaváróknak esténként a nap dolgait.

A temető a templom mellett van. Az utolsó útja mindenkinek oda vezet. Egy ember életének sikerességét azzal ítéli meg a falu, hogy mennyien kísérték el utolsó útjára. Nem az anyagi helyzetét ítélték meg ezzel- hisz azt elemésztí a tűz, megessi az idő vasfoga-, hanem azt, hogy igaz emberként harcolta-e végig élete napjait, és hogy mekkora porszemet tett hozzá a nemzet kultúrájának építéséhez.

A keresztek itt értéket hordoznak: életük terhét hordták ide a halottak, hogy letétbe helyezték a mindenkori újrakezdőknek

okulásul, ha jó, ha rossz a példa. A korhadó fejfák, a porladó sírkövek itt tehát dicsőséget hirdetnek. A bejárat közelében a hősök, a papok, az előljárók nyugszanak, de a háborús emlékkeresztek is fő helyen vannak. A hazáért meghalni dicsőség, még ha vesztes háborúban is történik.

A körforgás itt ér véget: a templom harangja hol temetésre, hol ünnepre hív, örömek és bánatok hírért viszi a faluba.”

Forrás: / Kenyeres Oszkár: Kászonon nem fog az idő

Közeledik a karácsony, a Föld népeinek legismertebb ünnepe, eseménye. A szeretet erejének minden korban megvan az üzenete. Minél távolabb kerül időben és lelkiségben a világ e kétezer éves misztériumától, az üzenetet a girlandok, csillagszórók harsánysága sem nyomhatja el.

Az emberi boldogság titkát régen kutadják, sok teória született, egyik sem ad teljes választ. A „boldogságkutatók” által példaként említett, magukat boldognak tartott emberek általában közösségben, nagycsaládokban, összetartó falusi közösségekben élnek, s nem feltétlenül gazdagok.

„Karácsony a hegyen.

A karácsony a család ünnepe, nem jó magányosan ünnepelni, csak a szívet fájdtíja az ünnep. Az öregember lassan csoszogva lépnek az udvaron, és hozza a fát az öreg kályhába.

A táj néma csendbe burkolódott, a város zaja ide nem ér el. A hegyen messze minden forgatagotól a hó háborítatlanul hull alá és őrzi az erdő fáinak szépségét. Mintha csak látogatóban járna erre ember, a lábnyomokat befedi a hó azonnal. Lassan alkonyodik már, a mama is csendesen mozog a konyhában, odateszi a kis lábasban a savanyúlevest, ahogy odatette már minden éven, épp 45 éve, amikor az első karácsonyt ünnepelték együtt. Papa akkor még fess fiatalember volt. Albérletben eléggé szegényesen éltek, de annál boldogabbak voltak. Nem könnyen szerezték be a fenyőfát, és ajándékot sem adtak egymásnak, ők voltak az ajándék egymásnak.

Most újra kettesben vannak, fájdalmasan csendes a ház, a gyerekek régen elköltöztek. A papával nem sokat beszélnek, már mindent megbeszéltek a sok-sok év alatt, amúgy is tudják a másik minden gondolatát. Mama délelőtt megsütötte a beigli, mint minden

évben, hogy aztán az összes szomszéd kapjon belőle karácsony után, sosem tudta megszokni, hogy már nincsenek olyan sokan, mint régen. Papa feldíszítette a fát, de ajándékok ma már újra nem kerülnek alá. Emlékeznek némán, micsoda nagy dolog volt, az ajándékokat elrejtetni és lopva becsempészni a fa alá, és amikor a gyerekek észrevették,... most is hallják lelki füleikkel az örömujjongást. Óh, micsoda boldog idők is voltak amikor még mind itthon voltak. Ma már ők is a saját ki porontyaiknak díszítik a fát, sütik a beigli.

Papa bejön, megkérdezi: mikor vacsorázunk, Mama? Nemsokára hat óra. - Igen, nemsokára kész vagyok.

Az asztalt megterítik szépen, soha nem lehet tudni, hátha mégis vendég érkezik?! Bár erre semmi esély, a gyerekek jó messzire elszakadtak már a szülői háztól. A fiuk Kanadában talált munkát, és a jobb élet reményében ment ki a családjával. Lányuk Belgiumban próbál emberhez méltó életet élni. Nem haragszanak már rájuk, nehéz volt beletörődni, de be kellett látni, ez nem megy másképp, olyan időköt élünk, hogy nem lehet itthon megélni. Talán mégis sikerül, és nem lesz akadálya, hogy valamelyikük mégis hazajön. De hibába vártak, nem jött se telefon, se üzenet. Az öregek egyre csüggedtebbek. Papa meglóbbálja a kis csengettyűt, meggyújtja a gyertyákat, megjött a Jézuska, suttogja, inkább csak magának, hiszen most nem fognak becsörtetni a gyerekek, pedig de szép is lenne. Már vannak unokák szép számmal, és ha ők most itt lehetnének?! Az öregek megállnak a fa előtt, és nagypapa elénekli a Mennyből az angyalt, mint tette jó sok évvel ezelőtt mindig, amikor selypítő gyerekhangok is besegítettek.

Lassan elköltik a vacsorát, és lefekvéshez készülődnek... amikor megszólal a telefon. Mama remegő kézzel veszi fel. Ők azok! - suttogja - Holnap érkeznek.

A karácsony csak most kezdődik. Lázás izgalommal tervezgetnek a papával, mit is kéne sütni-főzni, mit kéne kitalálni, hogy meglepetést szerezzenek a kicsiknek. Most már boldogan hajtják álomra fejüket, megérkezett a Jézuska!”

Forrás: Testünk lelkünk titkai

Ha nem hinnék abban a csodában, amelyet szeretetnek nevezünk, nem hinnék abban sem, hogy ilyenkor karácsony tájékán valahogyan megváltozik az emberek közötti érintkezés alaphelyzete is. Kíváncok mindenkinek ilyen ünnepeket: szelíd és meghitt hangulatokat, csöndes beszélgetéseket; a lélek és a szív együttes kitérülését, a szeretet szabad áramlását., nyugalmat, hópelyheket és békét!

Az encsi mentőállomás dolgozói nevében kíváncok békés, boldog karácsonyt mindenkinek.

Rácz Tamás állomásvezető

KARÁCSONYRA

A betlehemi csillag vezessen el minket „a Kisdedhez”!

Az elmúlt hónapra hívta össze Rómába XVI. Benedek pápa a püspöki szinódust. A világ különféle tájáról jöttek össze bíborosok, püspökök, érsekek. A Szentatya ezt az évet a hit évének nyilvánította. Ebben az évben különös figyelmet kell fordítanunk a hit tisztaságára, a hit megőrzésére.

Hogy mennyire aktuális a Szentatya felhívása, az most a karácsonyi előkészületben tapasztalható. A szekularizált, fogyasztói társadalmat megtestesítő szemlélet a karácsonyi készülékben mindenről beszél, csak az ünnep lényegéről nem.

A neoliberais gazdaságpolitika azt sugallta, csak költsézz felelőtlenül, csak élj a mának, szerezz örömet a vásárlásban, tehát a fogyasztásban találd meg a keresésed értelmét.

A püspöki szinóduson megfogalmazták, hogy az ateizmus, az istentelenség nem szűnt meg csak átalakult. Már nem a kommunista harcoss ateizmus, hanem a Zöld mozgalom, a természetért aggódás jelenik meg ugyanolyan istentelen, értéktelen elméletben, mint a kommunista ateizmus, csak megszelídített formákon. Nos, a mindenkori megjelenő hosszú eszmefuttatásra és istentelenségre Krisztus Egyházába tartozó keresztényeknek kell választ adni.

Világossá kell tenni a világ számára, hogy a mi hitünk, az Istenhez való hűségünk nem változik. Változhat az életünkben a hirdetés szokása, de a lényeg, az Isten emberben lehajló szeretetének felismerése változatlan.

Erre a változatlan hitre és a minket szerető Isten ajándékára válaszol az ember.

Az ünnepek arra szolgálnak, hogy évenként visszatérő ünnepnapok újra átélhessék azt a hittitkot, amit az Isten kegyelméből,

ajándékozó szeretetéből kapnak.

Karácsonykor az Isten emberhez lehajló szeretetéről emlékezünk. Amikor elhatárolódott a bűn, túlradt a kegyelem.

Az ösöktől létező II. isteni személy, Jézus, az ösbűn állapotában élő ember Teremtő Istentől eltávolodásakor tesz ígéretet az Atya a Teremtő Istennek, hogy testet öltés szenvedésével, majd kereszthalálával megváltja az embert az eredeti bűntől.

A Krisztus megtestesülése az emberiség szeretete is egyben. Kettős szeretet Krisztustól: 1. Az Atya Isten iránt, 2. Az emberiség iránt.

Tehát karácsony nekünk a szeretet ünnepe, ami a Krisztus iránti szeretetre kell, tanítson minket. Karácsonyra való készülék kell, hogy a Krisztus szeretete emlékének készüljünk az ünnepre. Ez a készülék több imádságot jelent, felkészülést a lelki megtisztulásra

/szentgyónás/.

Járni az irgalmasság és a könyörületesség útját, segíteni a rászorulókat. A kereszténység számára az ünnepek jelentése, hogy évenként újra és újra átéljük azt a hittitkot, amit ünnepelnek, és az ünneplés nem csak egy alkalomra szól, hanem egy emberöltőn történő tanulságot ad hitem és Isten-szeretetem mellett. A karácsony vigíliáján sokan mennek a temetőbe, fájdalmuk helyére. Egy édesanya, aki elvesztette férjét és 10 éves fiát, a temetőbe látogat. Arra figyel fel, hogy tőle nem messze egy sírnál tíz éves fiúcska énekel.

A könnyeivel küszködő özvegy megkérdezi a fiút, miért énekel. Hogy meglássam a Betlehemi csillagot. A beszélgetésből kiderül, a fiú az árvaházból jött, mert elvesztette születi, most az ő sírjuk mellett imádkozik és énekel.

Az özvegyasszony elhívja a fiút, mert saját gyermekét keresi benne.

Az anyai gondoskodás és vendéglátás után a fiú elalszik. Amikor felébred, a szoba ablakában megpillantja a Betlehemi csillagot, melyet a befogadó anya készített a feldíszített karácsonyfával együtt.

A gyermekét és férjét elvesztő özvegy felteszi a fiúnak a kérdést, akarsz-e fiam helyett fiam lenni. Akarok! Édesanyám helyett személyedben gondoskodó anyát adott nekem a Betlehemi csillag.

Kívánom, hogy a Betlehemi csillag vezessen bennünket a hitünk és életünk útján, hogy földi életünkben mindig az ilyen értékeket és magát az Istent keressük és találjuk meg.

Dr. Garancsi László
prépost, főesperes, plébános

AZ ENCSI NJREK SZERKESZTŐBIZOTTSÁGA

kegyeletteljes karácsonyt
és boldog új esztendőt kíván
a kedves olvasóinak.

Legyen olvasónk 2013-ban is!

A szeretet ünnepén

"Szeretteim, szeressük egymást; mert a szeretet Istentől van, és aki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent; aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg az Istent; mert Isten szeretet. Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala."
1 János 4,7-9

Ismét beköszöntött hozzánk a karácsony. Talán nem hoz semmi újat, és minden olyan lesz, mint tavaly vagy azelőtt. Az is megeshet, hogy az idén a fa alatt szerényebb ajándékokat találunk, mert nehezebben gyűlték össze a forintok, és könnyebben gurultak el. Nem számít. Akkor is boldogok vagyunk, mert eljött a szeretet ünnepe.

Elcsépeltnek tűnik a kifejezés: "szeretet ünnepe", mégis ragaszkodunk hozzá. Igen, mert lételemünk a szeretet, akárcsak a víz és a levegő, nélküle nem élhetünk. Szükségünk van arra, hogy az évnek legalább ebben a részében feltöltődjünk szeretettel. Nagy baj, ha máskor nem, de legalább most. Ha csupán néhány napra is, de megváltozik a világ, és benne mi is megváltozunk, átformálódunk, jobbak leszünk, megértőbbek, türelmesebbek. Átjár bennünket a szeretet karácsonykor, mint ahogyan a hideg téli estén átfagyott embert jólesően átjárja a befűtött szoba melege, amikor hazaér.

Karácsonykor megáll az élet. Legalábbis az az élet, amit az év nagy részében élünk. Az a pörgős, daráló, könyöklős és lélekölő élet, amiben hajszojok vágyainkat, céljainkat. Mi tagadás, fárasztó ez az élet, jól is esik egy

kicsit megpihenni, egy kicsit fellélegezni. De csak ha azért, hogy az ünnepek végeztével ismét bele vessük magunkat ebbe az embertelen hajszába, amibe a korszellem, a minket körülvevő világ taszít? Ha így van, akkor nem találkoztunk a SZERETETTEL.

Akkor csupán annyi történt, hogy az a bizonyos karácsonyi hangulat ideiglenesen rabul ejtett, és kivételesen nem csak magunkra gondoltunk, hanem másokra is. Odafigyeltünk a szokottnál egy kicsit jobban azokra, akik szeretnek minket, hogy ezután is szeressenek. János, a szeretet apostola nem erről a szeretetről beszél a fent idézett igében. Ő az isteni szeretetről beszél, ami túlmutat a mi sokszor kicsinyes, önző szeretetünkön. Ez az a szeretet, amiről Pál apostol oly csodálatosan ír a korinthusi levélben. Ez az önzetlen, vég nélküli, áldozatos szeretet. Ez a szeretet volt képes csak arra, hogy megajándékozzon minket azzal, aki az Egyszülött Fiú. Ez az isteni szeretet az, ami miatt a karácsony a szeretet ünnepe. Emellett

eltörpül mindaz az erőfeszítés, amivel mi igyekszünk szebbé tenni az ünnepet. Nem igaz, hogy a szeretet azon múlik, hogy mennyi pénzt költünk egymásra ilyenkor. Ezt azok az üzleti körök sulykolják belénk reklámgépezetük segítségével, akik számára a szeretet ünnepe üzlet. Az igazság az, hogy a mi szeretetünk azon múlik, hogy mennyire vagyunk képesek megérteni az isteni eredetét. A szeretet forrása Isten, sőt: Isten maga a szeretet. János nagy titkok tudója, és ebben a mondatban a legnagyobb titkot tárja elénk. Isten azonos a szeretettel.

A mi karácsonyunk akkor válhat az "igazi" szeretet ünnepévé, ha ezt megértjük és elfogadjuk. Ha mi is részeseivé válunk ennek a szeretetnek, ha elfogadjuk a nekünk szánt isteni ajándékot: Jézus Krisztust. Akkor nem csupán néhány napot tölthetünk el a szeretet fényében melegedve, hanem az egész életünket. Aki Isten nélkül tölti el az ünnepet, azt ahhoz az emberhez lehet hasonlítani, aki megérzi a konyhából kiáradó friss bejgli illatát. De finom illata van! - mondja magában, de azzal be is éri, az ízése már nem kíváncsi. Hiába érezzük a bejgli illatát, azzal nem lakunk jól. Meg kell enni. Isten nélkül is érezheti valaki a karácsony hangulatát, de nem lesz igazán részese a szeretet ünnepének. Kedves Olvasó, kóstolja meg a bejglit, ne érje be az illatával!

Baksy Mária
ref. esperes, Encs

Térj meg!

Az emberi erőnk véges. Társadalmi kihívásoknak próbálunk megfelelni, eleget tenni.

De hol a vége? És ha levetem a hétköznapi köntöst, mi marad? Ez nem mindenáron az ember identitásának megtalálásáról szól, hanem inkább önmagam megismeréséről. Emberi tévedések egyike, hogy önmagam a létezés okával teszem egyenlővé, annak adva teret, hogy egzisztenciám nem egy szürke pont a tömegben.

Kérdésként merül fel bennem, hogy ki kell törni valahonnan?

Az emberi eszme, a ráció függetlenítése a szívtől, a lélektől igényt tart az individualizálódásra és nem pedig az személyes megismerésre. Amíg az ész tárgyilagosan éli meg életét, addig a lélek, azaz a psziché közösség igényével akar megvalósulni.

Bárcsak ilyen egyszerű lenne az ember!

Ki is az ember? Nem fizikai értelemben, hanem a létezés okát és okozóját alapul véve definiálni, mint a törvényben kibontakozó és a szeretetre vágyó egzisztencia. Ebben az

esetben nem tudjuk szétválasztani, ahogyan fent tettük, hanem egyszerűen az ember identitására kérdezzük rá: Ki vagy te?

Az advent, amelyre oly könnyen rávágjuk, hogy várakozás, és cselekvő alanyai pedig mi magunk vagyunk, éppen arra hívja fel figyelmünket, hogy teljes mivoltunkkal készüljünk Jézus Krisztus eljövetelére, amely személyes és életet felforgató. A cselekvő maga Krisztus, de az eredmény maga, az ember életében látszik meg. Nem a Krisztus újjászületéséről van szó, hanem az ember újjászületéséről, azaz megtéréséről. Tehát

meg kell halnia az őembernek, és újjá kell születnie Krisztusban. Ez nem más, mint igazi identitásunkhoz való visszatérés, mert létezésünk oka maga a LÉTEZŐ, aki nem más, mint Isten. Előtte az ember mezítelensége nem takarható el, vagy rejtethető el. Olyannak lát, amilyenek vagyunk, és nem a bűnös embert keresi, hanem azt, akit megteremtett, akinek életet és életmotivációt adott Krisztusban.

Nekünk ezt az életet és életmotivációt kell látnunk, amikor belenézünk az adventi gyertya lángjába, amely beragyogja életünk minden napját.

Ki vagy te? Ezt a kérdést mindannyiunknak fel kell tenni, és a választ ne a magunk cselekvésében vagy naivitásában keressük, hanem az érettség meghalt Krisztusban, aki most újra eljön közénk karácsonykor, hogy cselekedjen, és életünknek értelmet és identitást adjon.

Domokos Tibor

JESSZE TÖRZSÉBŐL FELSZARJADT VESSZŐ ÉS ANNAK VIRÁGA KRISZTUS

Az Encsi Hírek legutóbbi számának egyházi rovatában megjelent egyoldalas cikkünk kétoldalasra bővített változata Encsi Görög Katolikus Szó címmel jelent meg. Híveink számára szétosztásra kerülő példányszámban és a novemberi miskolci exarchátusbeli programjaink leírásával, háromszoros képanyaggal, a Szentkúti zárándoklat és az Encsi Római Katolikus Iskola görög katolikus hittantermében elhelyezett képeinek bemutatásával. Az ezekhez most fűzött magyarázatainkkal szeretnénk a karácsonyra előkészítő ünnepi írásunkat fölépíteni, az említett második félévi szám második oldalán látható ikonok sorrendjében.

Az iskolai év mindig szeptember 1-jén kezdődik, hasonlóan a görög egyházi esztendőhöz, amelynek első nagy ünnepe 8-án van, Szűz Mária születésnapja. Ennek ikonja lemaradt erről a felvételtől, és csak a november 21-ei ünnep képe látható itt: a kis, hároméves Szűz Mária jeruzsálemi templomba történő bemutatásának, oda vitelének ábrázolása, ahol Szent Joákim és Anna 20 éven át várt gyermekét Zakariás főpap áldja meg, és állítja a szentély legmagasabb lépcsőjére. Az összetett kép felső kiegészítése azt is megmutatja, hogy mit gondolt a főpap a kis Máriáról, hogy „mi (ki) lesz ebből a gyermekből”, ami be is teljesült: a Megváltó Édesanyja.

Az Örömhírvétel ikon ezt az angyali köszöntést ábrázolja, amint Gábor angyal

köszönti Szűz Máriát, és Ő méhében foganja Szent Fiát. A karácsonyi ikon többszörösen összetett módon a kis Jézus születése körüli eseményeket sűríti egybe, amelyen a térdeplő (Fiát imádó) Mária mellett a pólyás kis Jézus látható, amint a sötét barlangistállóban egy ökör és egy szamár áll mellette, annak kifejezésére, amit Izaiás (740-700 között prófétált Áház király idejében) jövendölte meg Jézus születésének és „fogadtatásának” körülményeiről, hogy „Az ökör megismeri gazdáját, és a szamár megismeri Urának jászolát, csak az én népem nem ismer meg engem!” (1,3) Közben föltehetjük a kérdést: a mai ember hogy áll ezzel a kérdéssel és megismeréssel, vagy magunktól is megkérdezhetjük, mi megismerjük-e a betlehemi jászolban (a szépen felöltöztetett karácsonyfa, „mögött”) született gyermekben a mi Urunk, Istenünk egyszülött Fiát?!

Tudjuk-e, hogy Izaiás írta le azt is: „Az Úr maga ad nektek jelet: egy szűz méhében fogan, és fiút szül, és Immánuelnek nevezi el, ami azt jelenti, személyében velünk az Isten!” (7,14 és a 9,5-6) Folytathatnánk a jövendölések sorát (11,1-8; 40,3-4; 45,8) akár a szenvedéseivel kapcsolatban is (53,2-12), de olvashatunk a 60,1-6 alatt arról is, hogy „Jeruzsálem, népek jönnek világosságod és királyok a benned támadt fényességhez - Tevék áradata borít majd el, aranyat és tömjént (és mirhát) hoznak, és az Úr dicsőségét zengik!” Az arany a szeretetet, a tömjént az imádatot, az olaj az áldozatot jelentette a kis Jézusnak hozott ajándékok esetében. Ezzel kapcsolatban gondolkozzunk el azon, hogy (nem Ft-értékben vagy csomagolásban) mi milyen ajándékot adunk egymásnak, hozunk-e áldozatot azért, hogy az ünnepi liturgiákban, Isten-tiszteletekben, méltó lelkülettel és jó szívvel imádjuk és dicsőítjük jószágos Istenünket?!

Az okt. 13-ai, Mátraverebély-Szentkúti Nemzeti Kegyhely felé zárándoklatra menet 3 új gör.kat. templom mellett meglátogattuk a kazincbarcikai új római katolikus Szent Család templomot. Hazafelé láttuk a gyöngyöspatai ősi szentélyt is, melynek világhírű oltárképe, a Jessze fája ikon és szoborkompozíció, amelynek alsó része Szentségház, Obed fia és Dávid király apja, a bölcs Salamon nagyapja) Izáj=Jessze törzse fölött, amelynek középpontjában a Szűz Mária születése ikon látható a 18 ósatya/pátriarka, király vagy próféta szobor közepette. A csúcson Szűz Mária karján a kisdied Jézussal szobor az előbbieken leírtak beteljesülését jelzi és ugyanazt a témát idézi, amelyet a Krisztus születése összetett ikonról leírtunk. Ugyanezt ábrázolja templomunk képállványának fönti címünnepi képe, amely világszinten testvére a gyöngyöspatai műnek. A kazincbarcikai monumentális római katolikus templom oltárképe a Szent Család mozaik-ikonja, a napkeleti csillagvizsgáló

bölcs királyokkal és alázatos pásztorokkal az uralkodók és népük hódolatát juttatja eszünkbe, és vezessen minket is a Szent Család képéhez és igazi eszméjének megvalósításához. A mélységes bölcsességgel mindent intéző egyetlen teremtmény, jószágos Isten, a kisdied Jézust dicsőítő szívből jövő ima és jó cselekedet, béke és emberszeretet a legszebb ajándék Néki/k és önmagunknak is, amelyek szebbé és boldogabbá és igazibbá tehetik ezt a reánk köszöntő ünnepünket, életünk hétköznapjait, békésnek, és Istenünktől áldottnak remélt és ilyennek Híveink és Olvasóink számára is szívből kívánt sikeres és boldog új esztendő. A Szentestei liturgiánk Mórán 5 órától, Encsen este 7-től lesznek, gyermekeink műsorával. Az alábbi mozaik-ikon Puskás László ungvári görög kat. pap művész munkája. (Drpdaaa.)

Önkormányzati hírek

Szerkesztette: dr. Szántó Marianna

Encs Város Önkormányzata pályázatot hirdetett a „Kerékpártárolók kialakítása Encs Város Önkormányzatának fenntartásában működő intézményeknél” című KEOP-6.2.0/A/11-2011-0156 számú projekt keretében az óvodai és általános iskolai korosztály számára.

A pályázat témája „A jövő városi közlekedése”. A pályamunkák készülhettek A/4-es vagy A/3-as rajzpapírra vagy kartonra szabadon választott technikával.

A pályázat értékelésére három korosztályban került sor. Külön kerültek jutalmazásra az óvodások, az alsó tagozatosok és a felső tagozatosok munkái.

Díjazásban korcsoportonként a hat legjobb alkotás részesült. A gyerekek nagy kedvvel és lelkesedéssel készítették műveiket. Sok szép alkotás született, mely nem tette könnyűvé a zsűri döntését.

Az értékelést követően az alábbi eredmény született:

Óvodai korcsoport:

1. Dobozi Hanna	Napocska csoport
2. Kádas Boglárka	Csutkababa csoport
Kárpáti Zsolt	Bojtorján csoport
3. Orosz Kristóf	Katicabogár csoport
Török Bence	Ficánka csoport
4. Dudás Szilárd	Csutkababa csoport
Gottfried Sára	Katicabogár csoport
5. Kazinczy Flóra	Katicabogár csoport
Popovics Dorina	Ficánka csoport
6. Tóth Dorina	Csutkababa csoport
Gaál Eszter	Makk Marci csoport
Bódi Amanda	Makk Marci csoport

Alsó tagozat:

1. Szöllősy István	2. osztály
2. Pollák Zétény	2. osztály
3. Glonczy István	4. osztály
4. Takács Réka	4. osztály

Felső tagozat:

1. Szunyogh Róbert
2. Gulyás Henrietta
3. Horváth Barbara
4. Tóth Zoltán
5. Mihalik László
6. Hatala Réka
Novák Anna
Tóth Barbara

Encs Város Önkormányzata és a magam nevében is gratulálok a díjazottaknak!

*

Encs Város Önkormányzata a „Kerékpártárolók kialakítása Encs Város Önkormányzatának fenntartásában működő intézményeknél” című KEOP-6.2.0/A/11-2011-0156 számú projekt keretében környezetvédelmi totót hirdetett az általános iskolai korosztály számára.

A Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI, valamint a Szent László Katolikus Általános Iskola és AMI diákjai egyaránt nagy érdeklődéssel fogtak neki a 15 pontos kérdőív kitöltésének, melyek megválaszolása korántsem volt könnyű feladat. A válaszokkal a tanulók széleskörű műveltségükről tettek tanúbizonyságot. Díjazásban a hat legjobb eredményt elérő diák részesült.

Az értékelést követően az alábbi eredmény született:

Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI:

1. Hrabovszki Richárd	26 pont
2. Kozák András	25 pont
3. Schwak Renátó	24 pont
4. Kovács Bálint	
Kiss Viktor	
Horváth Viktória	24 pont
5. Soltész Martina	
Molnár Benedek	
Kéri Szilvia	24 pont
6. Béres Milán	23 pont

Szent László Katolikus Általános Iskola és AMI:

1. Szöllősy Tímea	26 pont
2. Szepesi Márton László	26 pont
3. Marton Melitta	26 pont
4. Merész Barbara	23 pont
5. Varga Réka	22 pont
6. Bodnár Máté	22 pont

Gratulálunk a szép teljesítményekhez!

*

2012. december 14-én 9.30 órai kezdettel a Városi Sportközpont ad helyet az immár hagyományos Szeretnapi Ünnepségeknek, mellyel a város szépkorú polgárainak kíván a

Karácsony közeledte okán örömet szerezni. Bratu László polgármester úr ünnepi köszöntője után az érdeklődők a Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI tanulóinak, valamint az Óvoda, Egységes Pedagógiai Szakmai és Szakszolgálat, Bölcsőde gyermekeinek műsorát tekinthetik meg, melyet az Operett Miskolc művészeinek előadása követ. Idős polgáraink a rendezvényre külön meghívót kapnak és a széleskörű részvétel biztosítása érdekében az önkormányzat szállítási lehetőséget is biztosít számukra.

Szeretettel hívunk és várunk minden szépkorú városlakót ünnepségünkre! Tisztelettel meg egymást a szeretet jegyében.

A képviselő-testület munkája

A testület 2012. november 19-i ülésén a grémium megtárgyalta és elfogadta a költségvetés I-III. negyedévi végrehajtásáról szóló tájékoztatót, a 2013. évi költségvetési koncepciót, valamint a többcélú kistérségi társulás második félévi tevékenységéről szóló beszámolót.

A képviselő-testület az alábbi rendeleteket módosította:

- 2/2012.(II.21.) önkormányzati rendelet az önkormányzat 2012. évi költségvetéséről

- 10/2012. (VI.26) önkormányzati rendelet az önkormányzat vagyonáról, a vagyonhasznosítás rendjéről és a vagyontárgyak feletti tulajdonosi jogok gyakorlásának szabályairól

A képviselő-testület hatályon kívül helyezte az alábbi rendeletet:

- 4/2010.(III.23.) önkormányzati rendelet a lakcímbeljelentés helyi szabályairól

Döntött a grémium a Zrínyi Ilona Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, az Óvoda, Egységes Pedagógiai Szakmai és Szakszolgálat, Bölcsőde, valamint a Gondozási Központ Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat alapító okiratának módosításáról.

TÁMOP-3.1.7-11/2-2011-0496
Óvoda Egységes Pedagógiai
Szakmai és Szakszolgálat Bölcsőde

3860 Encs, Gagarin út 1.
e-mail: oviencs@freemail.hu

ÚJ SZÉCHENYI TERV

MAGYARORSZÁG MEGÚJUL

A projektek az Európai Unió támogatásával valósulnak meg.

„EGY FECSKE IS CSINÁLHAT NYARATI!- AVAGY ENCS ÓVODA REFERENCIA INTÉZMÉNNYÉ VÁLÁSA „

TÁMOP-3.1.7-11/2-2011-0496

Az Óvoda Egységes Pedagógiai Szakmai és Szakszolgálat Bölcsőde 3860 Encs, Gagarin út 1. szám alatti székhely intézménye **2.999.634 Ft** vissza nem térítendő támogatást nyert az Új Széchenyi Terv keretében. A projekt célja az volt, hogy a közoktatási intézményben alakuljon ki a referencia-intézményi működéshez szükséges szervezeti, oktatásszervezési, szolgáltatás-szervezési feltételrendszer. A megvalósításba bevont óvodapedagógusok továbbképzéseken sajátították el a szükséges ismereteket. Korszerű infokommunikációs környezet lett létrehozva a hálózati együttműködések és partnerkapcsolatok kialakítására. A projekt megvalósításának kezdő időpontja **2012. április 15, fizikai megvalósításának határideje 2012. december 15.**

Gálaest Béres Ferenc énekes emlékére

Béres Ferenc Liszt-díjas dalénekes Abaúj, a Cserehát neves szülöttje, idén, december harmadikán ünnepelhetné 90. születésnapját, ha még köztünk lehetne. A 90 év ugyan nem átlagos életkor, főként férfiaknál nem, de nem is elérhetetlen. Az ő részére 74 esztendő, ebből mintegy fél évszázadnyi termékeny, alkotó évet adott a Teremtő. Egész életében igyekezett a rábízott talentumokkal legjobb tudása, tehetsége szerint sáfárkodni, és nagyon sok munkával magas szintre emelte az Úrtól kapott tehetségét, és még legutolsó éveiben is aktív tevékenykedett. Nekünk utódoknak feladatunk és felelősségünk, hogy megemlékezzünk az innen elszármazott tehetségekről, hiszen kevés azon hírességek száma akik Abaújból, a Cserehát kis falujából elindulva országos, nemzetközi elismertségre tettek és tesznek szert, és népszerűsítették, népszerűsítik a magyar kultúrát, egyben elvitték, elviszik jó hírét szülőföldjüknek, szülőfalujuknak.

Megérdemli ezért neves szülöttünk, hogy tisztelegjünk emléke előtt, és megismertessük a fiatalabb generációkat is munkásságával.

A legfiatalabb generáció, és egyben a szülőfalu, Gagybátor képviselőjeként elsőként Galántai Júlianna énekszámat hallhatták az emlékest résztvevői. Júlianna ugyan már Miskolcon él, de családja és ő maga is szeretettel, szívből jövően ápolja a gagybátori szálakat, és a család ma is aktív szereplője a falu kulturális életének. Az emlékest megnyitásként Bratu László Úr, Encs város polgármestere köszöntötte a vendégeket, az est közönségét és közreműködőit. Megtisztezte a Béres Ferenc emléknapi hétfői programját, (mely a Béres Ferenc nevet viselő krasznokvajdai általános iskolában indult, majd az encsi művelődési központban megrendezett Gálaesttel fejeződött be)

Béres Ferenc özvegye, Erzsébet asszony, fia Ferenc, feleségével és lányával.

Az abaúji cserehádi fellépők mellett emelte az est fényét Kováts Marcell kassai népzeneész is hangszeres közreműködésével, aki jelenlétével a határ túloldalára szakadt magyarságot, énekeseit, zenészeit is képviselte. Ugyan milyen hangszerrel is nyithattuk volna emlékműsorunkat, mint a furulyával, hiszen ez a hangszer

Béres Ferenc egyik legkedvesebb hangszere volt. A Muharay együttes tagjaként nemcsak énekelt, de furulyázott is.

Polgármester úr köszöntőjét követően Rakaczki József, térségünk Béres Ferenc-díjas pedagógusa, a Béres örökség aktív ápolója és nagy tisztelője méltatta Béres Ferenc gagybátori születésű, Liszt-díjas dalénekes, érdemes művész munkásságát.

Ezt követően az est során az alábbi fellépő csoportok és egyéni előadók szép és lelkes műsorát hallgatta a zsűfólásig megtelt színházterem közönsége: Buchala István és Homoki János tanár urak, a krasznokvajdai iskolások és pedagógusok, az encsi Szent László Katolikus Általános Iskola, és a Zrínyi Ilona Általános Iskola tanulói, Kováts Marcell népzeneész Kassáról, dr. Menyhért Béláné, az Abaúji Pedagógus Kórus, az encsi Gárdonyi Zoltán Református Énekkar és

végül, utolsó fellépőként az Évgyűrűk Nyugdíjas Klub éneklő csoportja, akik abaúji népdalcsokorral készültek, majd két utolsó, Gagybátorhoz kötődő énekszámmal, a közönséget is bevonva az éneklésbe zárták az est programját. A sok-sok taps, a lelkes, mosolygós fellépők árulkodtak a jó hangulatról.

Közös éneklés előtt az est ügyes és kedves levezetője Bialkó Bianka Rab Zsuzsa Béres Ferencről írt szavaival köszönt el a vendégektől, közönségtől és közreműködőktől, nyugdíjasoktól és diákoktól, mindenkitől, a rendezők nevében:

„Múlt idézése nem hamis nosztalgiaiból fakad, hanem felismerésből, aki nem ismeri a múltat, az nem érti a jelent és nem érdemli a jövőt.”

Bízunk benne, hogy kétnapos rendezvényünkkel és a záró emlékesttel sikerült egy kicsit megismertetni Abaújjal Cserehát kultúrájának, múltjának egy szeletét az itt élőkkel, a fiatalokkal.

Köszönöm, hogy elfogadták meghívásunkat, és velünk együtt emlékeztek.

A Béres Ferenc emléknapi szervezői voltak: Gagybátori Református Egyházközség, a krasznokvajdai Béres Ferenc Általános Iskola, az encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár, és az Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesület.

A Művelődési Központ és Könyvtár szervezésében

Mindenki Karácsonyfája!

2012. december 20-án, csütörtökön 14 órától

Program:

Encsen a Művelődési Központban

14.00 **Betlehemi csillag**- báb előadás

14.45 Vidám- zenés gyermekműsor Bobóval

15.30 **Peonza verseny** (Peonzáját mindenki hozza magával)

Családi kézműves foglalkozások: (15.30-17.30)

Tűzzomúnc ajándékok készítése (medál, kulcstartó)

Csillag, harang nádból, gyöngy angyalka

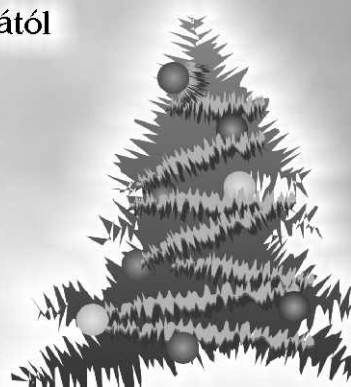
16.00 **Hagyományörző Adventi műsor**

Közreműködnek:

Kováts Marcell népzeneész Kassáról

Szinai Rozmaring Sarj Hagyományörző Együttes **bölcsőcskejárás** és néptánc bemutatóval, Jánoki ifjúsági betlehemes csoport- **Felvidéki Betlehemes** játékkal

Minden érdeklődőt szeretettel várunk !

Belépés díjtalan

BÚCSÚBESZÉD

Elhangzott Kiss „József-„Tyótya” temetésén 2012. november 12-én Péderi István által írva és elmondva.

„Látjátok feleim, egyszerre meghalt és itt hagyott minket magunkra. Megcsalt. Ismertük őt. Nem volt nagy és kiváló, csak szív, a mi szívünkhöz közel álló. De nincs már. Akár a föld. Jaj, összedőlt a kincstár. Okuljatok mindannyian e példán. Ilyen az ember. Egyedüli példány. Nem élt belőle több és most sem él, s mint fán se nő egyforma két levél, a nagy időn se lesz hozzá hasonló.”

Tisztelt Gyászolók!
Kedves Barátain!

Nem véletlenül, megszokásból kezdtem búcsúbeszédem Kosztolányi Dezső veretes soraival.

Akárhányszor olvastam, mintha valami mindig azt súgta volna, Róla íródtak ezek a sorok, pedig hát jól tudom, hogy a költő már 1935-ben papírra vetette a Halotti beszéd című versét.

„Meghalt, itt hagyott minket... szív volt, a mi szívünkhöz közel álló... egyedüli példány... nem élt több belőle... a nagy időn se lesz hozzá hasonló.” Ugye, milyen tökéletesen ráillenek Kedves halottunkra, Kiss József, Jóskára a fenti rövidített szókapcsolatok, gondolatok. Aki ismerte, tudja- bár igaz, minden ember egyedi példány-, ő mégis más volt, akaratán kívüli okok miatt kilógott az átlagos sorból, az Ő élete nem szokványos, nem hétköznapi volt.

Pedig valójában az övé is úgy indult. 1948.

november 10-én született Encsen, a Kiss család hetedik gyermekeként, s a későbbiekben érkező testvéreivel együtt kilencen nevelkedtek a Petőfi úti otthon nagy eperfája alatt. Az első encsi bérházak helyén volt Köztér számára is a pótolhatatlan grundot, a focit, az önfeledt gyermekkor szabad terepét jelentette. Az alacsony termetű, ballábás kis focistát, - nem alaptalannul-sokan olyan tehetségesnek tartották, hogy akár a válogatottságig is eljuthat. Én is vallom, eljuthatott volna! A nagy rendező, az élet másképpen döntött, és korán jött az első olyan állomás, mit állomás, tragédia az életében, ami minden addigi lehetőséget, tervet, szándékot átprogramozott.

1963-ban végzett az encsi általános iskolában. A miskolci 101-es Szakmunkás-képző Iskola tanulója lett, az esztergályos szakmát választotta. Alig néhány hetet járt az iskolába, ingázott naponta az akkor még 10-12 vagomból álló, zsúfolásig tömött vonattal Encs és Miskolc között.

Hazafelé tartott, amikor a halmaji vasútállomás bejáratánál az állomáson leszállni akaró sokaságból valaki meglökte a peronon társaival beszélgető kisdíjakot, s Ő a vonat kerekéi alá esett. Jobb lábát amputálni kellett, odalett az iskola, a foci, úgy nézett ki, minden. A vasúti váltó az Ő sorsát is átállította egy életre szólóan. De élt! És mert nagyon erős volt, nagyon akart élni, viszonylag hamar felépült. A hosszadalmas kórházi kezelés során Ő maga is és otthon a család próbált számára járható utat keresni, találni. Felvetődött, hogy válassza a kevés mozgást igénylő órák szakmát. Ez azonban egy szokványos, hétköznapi megoldás lett volna. De Ő nem az a típus volt. Elfogadta Borsos István gimnáziumi igazgató biztató, hívó szavát, és 1964-ben az Encsi Gimnázium tanulója lett. Egy lábbal, mankóval- időnként műlábbal- a c osztály teljes értékű tagjaként élt, tanult. Sőt: bebizonyította, hogy erős akarattal sok minden legyőzhető, elérhető. Nem hagyta abba, illetve újrakezdte a focit, igen, egy lábbal, mankóval. Irigylésre méltó sikereket ért el szeretett sportágában, az asztaliteniszenben. Iskolai, járási, megyei bajnokságokon, spartakiádok, nemzetközi mérkőzések során ért el egyéni, páros és csapat sikereket. Ez a közösség volt az első, amelyik a magányosan, egyedül élő ember számára igazi barátokat, nagy élményeket adott, s talán nem teljesen véletlen, hogy ez a közösség volt az, amelytől utoljára vált meg. Alig három hete, október 20-án még Ő vezényelte le a hagyományos Kővér József Emlékversenyt, melynek végén már megterveztük a következő évi találkozót. Nem sejtettük, hogy Ő titokban megegyezett régen elhunyt nagy pingpongbarátjával, Kővér Jóskával: inkább vele találkozik egy földöntúli mérkőzésen.

1968-ban érettségizett, s az akkori 5+1-es képzési rendszernek köszönhetően alapfokú

könyvelői képesítést is szerzett, amit több munkahelyén is jól tudott hasznosítani. Már a középiskolában kitűnt nagy lexikális tudásával, a vetélkedők, rejtvények iránt megnyilvánuló érdeklődésével.

Az érettségi után dolgozni kezdett. Néhány hónapot a Gabonaforgalmi Vállalatnál, majd igazán hosszú éveket a FÚSZÉRT encsi fiókjánál. Rokkantnyugdíjasként bejáró lakója volt éveken át az encsi Idősek Gondozási Központnak, ahol sokat segített az alig elindult intézmény adminisztrációs munkájában, sorstársai kulturális programjainak tervezésében, lebonyolításában.

Igazi tudása, felkészültsége, közösségi beállítottsága a közművelődésben bontakozott ki igazán. Rövid halmaji kitérő után lett az encsi művelődési intézmény sokoldalú, színes egyénisége, előadója, igazi köz munkása. A Művelődési Központban Tarczy Gyula, később Kércsi Tibor igazgató és jó barát munkatársaként nagybetűkkel írta be nevét Encs művelődéstörténetébe. Ifjúsági klubot vezetett, vetélkedőket, versenyeket szervezett, megalakította és vezette a Diótörő Rejtvényfejtő klubot, amely életének másik nagy közössége lett. Dr. Virág Ernő, Lipták János, Balla László, Nagy Józsefné Ágika és Salák Sándorné, Enikő társaságában bejárta az egész országot, Ózdtól Pécsig. Szegedig, Székesfehérvárig vitték a kisváros hírnevét. Az általa kezdeményezett Abaúj Kupa Rejtvényfejtő Verseny országos rangú pontszerző versennyé nőtte ki magát, ami az idén 29. alkalommal hozta el városunkba az ország neves rejtvényfejtő klubjait, s a kemény csaták után ismertette meg a messziről jött barátokat a város és Abaúj szépségeivel.

Nemcsak versenyzett. Évtizedeken át készített maga is rejtvényeket, melyek eljutottak nagy példányszámú országos lapokhoz, a Füles, az Új Tükör olvasóíhoz, rejtvényei jelentek meg az Észak-Magyarországi, a Csízióban, az Új Emberben és természetesen havonta az Encsi Hírekben. Az évek során a rejtvénykészítés által igazi élő lexikonná vált.

Bár egyedül élt, a szülői segítséggel 1964-ben építtetett Arany János utcai lakásában, de igazi barát, közösségeket összetartó, felvidítő egyéniség, értékes közösségi ember volt. Megfejtethetetlen, erős vonzódás kötötte a gyerekekhez a családban és a széles baráti körben egyaránt. Számukra is készített rejtvényeket, játékos programokat, vetélkedőket.

Ilyen kemény körülmények között élve jutott el 2004-ig, amikor a kifürkészhetetlen sors már-már teljességgel elviselhetetlen helyzetet hozott számára: érszüket miatt le kellett vágni a nagy igénybevétel következtében egyébként is elhasználódott, meggyengült bal lábát is, egyetlen mozgást biztosító eszköz a kerekesszék lett számára. Az évek során

elvesztette szüleit és négy testvérét is.

Így sem adta fel! Testvére, Marika és a barátok segítették, hogy ne maradjon a négy fal között. Tovább szervezte a pingpong emlékversenyeket, készítette a rejtvényeket, amíg ereje bírta, elutazott a rejtvényfejtő versenyekre, különösen szívesen ment a közeli ózdi és kazincbarcikai barátok rendezvényeire. Fáradhatatlan, legyőzhetetlen volt. Azt hitte, azt hittük. Pedig Ő is „csak” emberből volt, s mint ilyen Ő sem kerülhette el a végzetét.

Megsokszorozza fájdalunkat, hogy ez a végzet így korán következett be. Korán, hiszen a biológusok szerint az emberi élet mintegy 120 évre van kalibrálva, s Ő alig élte túl ennek a felét. Neki a 64 évhez is hiányzott még két nap!

Megküzdötted, megszenvedted de élted az életet, melynek jelentős részében azt tehetted, azt tetted, amit igazán szerettél, amihez magas fokon értettél. A közösségért, szeretett városodért, a szűkebb hazáért, Abaújtért végzett áldozatos áldozatos munkádat csak

széreny elismerésekkel tudtuk megköszönni: 1998. augusztus 20-án a Művelődési Miniszter elismerő oklevéllel, a város közössége 2004. március 15-én Encs Város Közművelődéséért kitüntető címmel.

A mi őszinte megbecsülésünket úgy próbáljuk kifejezni, hogy megköszönjük példaértékű életedet, munkádat, hogy mindenki előtt büszkén vállaljuk barátságodat, s hogy nem feledünk. Te megfogadtad a norvég drámaíró, Ibsen tanácsát, aki eképpen fogalmazott: „Próbálj meg úgy élni, hogy ne vegyenek észre ott ahol vagy, de nagyon hiányozz onnan, ahonnan elmentél!

Elmentél közülünk, s nekünk végtelenül fogsz hiányozni.

Életutad rövid zanzája végén fájdalommal búcsúzom a FÜSZÉRT volt kollektívájá, a halmaji Művelődési Házban volt kollégáid, az Idősek Gondozási Központja dolgozói és lakói, az encsi Művelődési Központ és Könyvtár dolgozói, volt munkatársaid, az asztaliteniszező barátaid, a rejtvényfejtők

országos tábora, a Diótörő Rejtvényfejtő Klub tagjai, az Encsi Gimnázium 1968-ban végzett 4.C osztály tanulói és a város lakói nevében.

Tisztelt Gyászolók!

Zárjuk keretbe a búcsú szavait. Engedjük Őt el Kosztolányi Dezső szavaival:

„Édes barátaim, olyan ez éppen,
mint az az ember ottan a mesében.
Az élet egyszer csak őrája gondolt,
Mi meg mesélni kezdtünk róla. „Hol volt...”
Majd rázuhan a mázsás, szörnyű mennybolt.
S mi ezt meséljük róla sírva: „Nem volt...”
Úgy fekszik ő, ki küzdve tört a jobbra,
Mint önmagának dermedt – néma szobra.
Nem kelti föl se könny, se szó, se vegyszer,
Hol volt, hol nem volt a világon egyszer”.

Kedves Jóska!

Legyen könnyű számodra az anyaföld, nyugodj békében!

REMÉLEM TÉVEDTEK

Nagyra becsülöm az ősi kultúrákat, a megmagyarázhatatlanul nagy tudással rendelkező civilizációkat, most mégis reménykedek, hogy tévedtek pár ezer évet az idén december 21-re jósolt világvéget illetően Maja barátaink. Egyben bizakodom, hogy nem az Encsi Hírek utolsó lapszámát tartja kezében a kedves olvasó. Abban is reménykedek, hogy ez a nagy természeti változás (ha lesz ilyen) egy új, jobb világ kezdetét jelenti. Megszűnnek a természeti katasztrófák, visszaáll a föld és az emberek természetes egyensúlya, és jobb lesz világunk. Megtisztulunk testben és lélekben. Előtérbe kerül a pozitív gondolkodás, a jó győzedelmeskedik a gonosz fölött, még itt a földön. Egyes források szerint a megtisztulás, a kiválasztódás nem lesz áldozatmentes, azaz pusztuljon a selejtje, és megmaradnak az erősek. Ezt már Darwin is megírta elméletében azaz, hogy egy természetes kiválasztódás során csak a legerősebbek, legéleteresebbek maradnak fenn. A jobb világ eljövetele az kecsegtető (a világvégetől mindenképpen), de ez a kiválasztódás téma nem igazán szimpatikus. Lehet, hogy én is megyek a levesbe, merthogy elég sok testi nyavalyám van. Talán még a lelkeimmel tudnék valamit kezdeni. Amennyiben a megváltozott természeti viszonyokat csak az erős fizikumúak vészelik át, így már nem is annyira szimpatikus ez az eljövendő jobb világ. Akkor inkább már ezt a rongyos régít választom, savlekötőstől, vérnyomás- és koleszterin csökkentőstől. Jobb napokban azért megfelve mindezeket egy-két pohár finom hungarikummal (nem éppen a „Béresceppre” gondoltam). Írásommal nem akarok hisztériát kelteni, keltenek azt nélkülüm is elég sokan.

Egy közkedvelt rádióműsorban például már megkezdődött a visszaszámolás, elkezdtek vágni a centimétert, mint régen a seregben A

világ több országában is piacra dobták az úgynevezett túlélőkészleteket. Az orosz túlélőkészletben a tartós élelmiszerek mellett alapvető gyógyszerek, gyufa, gyertya, társasjáték, vodka és egy kötél is található. A bolgár hotelek speciális ajánlatokkal várják a világvége előtti napokban a pihenni vágyókat. Világszerte megugrott erre a napra a házasságkötések regisztrációinak száma. (Lehet hogy egyesek titkon bíznak abban, mégsem kell elvenniük választottjukat.) Kínában egy feltaláló speciális acélgömböt fejlesztett ki és árusít nagy kereslet mellett, mely a túlélésre hivatott speciális „lakókocsi”. Ugyancsak Kínában egy asszony a házát adta el értékének töredékéért. A vételár egy részét árváknak ajánlja fel, a többi részéből „az utolsó ítélet előtt még élvezni szeretné az életet”. Akkor lesz cumi, ha mégsem lesz világvége. Amerikában is megnőtt a túlélő bunkerek eladása. Még korábban havonta adtak el egyet-egyet, mostanában naponta talál vevőre egy-egy objektum. Ellentétben a világvéget várókkal, a bolíviaiak egy új korszak kezdetét ünneplik majd e napon. Előző gondolataim ugyan nem igazán a karácsonyi békés, meghitt hangulathoz illenek, nem tudtam szó nélkül hagyni ezt a felkapott témát, és írhatnék

támadt, megszállt az ihlet. Igyekszem jól kiírni magam ebben a számban, mert ki tudja, meddig írhatok.

Vörösmarty Mihály szavaival: “Húzd, ki tudja meddig húzhatod ...”

Ha a világnak nem is lesz egyik pillanatról a másikra vége, lesz-e vajon áramszolgáltatás a nyomtatáshoz, lesz-e kedvem írni hidegben és sötétben.

Az elmúlt évtizedekben már eddig is rengeteg katasztrófa, változás történt a földön, pedig lehet, hogy korán sincs vége ennek a folyamatnak. Egyes világvéget híresztelő, meg nem erősített források szerint a katasztrófák még csak ezután erősödnek fel, még csak most jön a feketeleves. Eddig már több figyelmeztetést kaptunk a természettől a kizsákmányolásért, egyre többet, de nem igazán tanultunk belőle, folytattuk kisedd játékunkat. Márpedig a természettel nem szerencsés ujjat húzni, mert megbosszulja magát a rombolásunk.

Eddig szerettem a scifit, de lassan már parázok tőle, ugyanis az elmúlt hetekben szinte minden tv csatornán előszedték a föld végnapjait idéző alkotásokat (Függetlenség Napja, Világvége 2012, Holnapután, stb.) Összevetve a látottakat egyes jóslatokkal, már nem annyira tetszenek ezek a filmek. Az szinte érthetetlen, hogy hogyan kerül szinte minden tv csatorna műsorára katasztrófafilm újabban. Remélem, jövőre újra szeretni fogom az ilyen filmeket, és egy jót nevetünk a majákon.

Békés, boldog, katasztrófamentes évet kívánok minden Kedves Olvasónak!

U.i.: A biztonság kedvéért, spórolásból azért még nem vettük meg az intézménybe a jövő évi naptárakat, remélem januárban még jut egy pár darab nekünk is.

Kércsi

Civilek a vidék fejlesztéséért Abaújban

Hogyan segíthetik a civil szervezetek Abaúj újbóli felemelkedését? Hogyan élhetnek az itt élő emberek teljesebb életet? Hogyan alakul a 2014-2020 közötti időszakban Abaúj élete, mik a legfontosabb szempontok a következő tervezési ciklusban az élhető vidék megtartásáért? Többek között ezekre a kérdésekre keresték a választ Encsen a 2012. november 29-én megrendezett szakmai konferencián.

Az Abaúj Leader Egyesület Civil tagozatának szakmai munkájára épülő konferencia és műhelymunka megtartására került sor. A regionális konferencián az Észak-Magyarországi LEADER Egyesületek képviselőin kívül részt vettek a Szlovákiából meghívott, Kassa környéki Helyi Akció Csoportok képviselői, és számos abaúji civil szervezet is képviseltette magát. Az elmúlt négy év tapasztalatai alapján tartalmas és nagy érdeklődésre számot tartó előadásokat tartottak a felkért előadók.

A szakmai konferencia megnyitása előtt Encsen a Városi Galériában Bratu László, Encs Város polgármestere az Abaúj Leader Egyesület gyűjtőmunkája révén létrejött „Abaúji mesterségek tradicionális eszközei” elnevezésű kiállítást nyitotta meg számos érdeklődő jelenlétében. E kiállítás egy éven át tart nyitva, és tekinthető meg.

A szakmai konferencia résztvevőit a Művelődési Ház nagytermében Füzeséri József, az Abaúj Leader Egyesület elnöke köszöntötte, majd Bratu László, Encs város polgármestere ünnepélyes megnyitója után következtek az előadások.

Dr. Eperjesi Tamás a Nemzeti Agrár-szaktanácsadói Képzési és Vidékfejlesztési Intézet vidékfejlesztési igazgatója „Civilek a vidékfejlesztésben- együttműködés vidéken” témájú előadásában szólt vidékfejlesztés LEADER megközelítéséről, a helyi akció csoportok és a helyi civil szervezetek együttműködésének fontosságáról. Az elkövetkező tervezési időszak tervezési prioritásai közül kiemelte a tudástranszfert és innováció fontosságát, valamint a Társadalmi kirekesztés, szegénység elleni küzdelem és gazdasági fejlődés elsőbbségét. Kiemelkedő fontosságúnak tartotta a közösségi irányítású helyi fejlesztést, ami a helyi fejlesztés kulcspillére az EU 2014-2020 integrált területfejlesztési politikájának. Ismertette a Magyar Nemzeti Vidéki Hálózat tevékenységét civil megközelítésben, és szólt a hálózat által támogatott civil kezdeményezésekről és projektekről is.

Bereczki Béla a FÉSZAK közösség vezetője a Község szervezés és építés a vidék népességének megtartásáért címmel tartott előadásában ismertette a tizenegy észak-abaúji településen elért eredményeket a közösségfejlesztés területén. Beszélt a civilek elhivatottságáról és a közösség építés eredményeiről és buktatóiról. Az elhivatottságon túl a kedv és törődés fogalmak hétköznapi értelemben vett jelentőségéről szólt. A jelenlévőknek útravalóul technikai és módszertani segítséget adott a sikeres közösségépítéshez.

Varga Péter az Abaúj Leader Egyesület munkaszervezetének vezetője az abaúji közösségek helyi fejlesztésben vállalt szerepéről tartott előadásában megköszönte az elmúlt időszak munkáját, amivel a civilek segítettek az egyesület tevékenységét, majd a közösség által irányított helyi fejlesztés szükségességéről és újszerűségéről szólt. Bár eddig is jelentős volt Abaújban az alulról jövő kezdeményezések és ötletek beépítése a helyi vidékfejlesztési stratégiába. A korábbi gyakorlattól eltérően újszerű fejlesztési stratégia fontosságáról és jövőbeli alkalmazásáról szólt. Kiemelte, hogy a többségi akarat mennyire képes befolyásolni a helyi fejlesztési stratégia irányait. A civil szerepvállalás egyrészt társadalmi kontrollt jelent, másrészt pedig az általa generált fejlesztések a közösség céljait szolgálják a lokális problémákra való érzékenységgükkel.

Sándor Róbert az Abaúji Civil Együttműködési Fórum elnöke a falusi lét biztonságának érdekében szerveződött civil kezdeményezésekről szólva előbb egy történelmi, történelmi áttekintést adott a civil szervezetekről. Majd elmondta, a magyarországi civil szerveződések mennyire sokszínűek, és hogy nem csak a világban, de Abaújban is a társadalomban a gazdasági és az állami szféra melletti harmadik szektor. A civil szféra szerepéről kifejtette, hogy a

közsféra és a magánszféra közötti közvetítést felvállalják, és jól végzik, társadalmi kontrollt gyakorolnak, a társadalom önszerveződési igényeinek kielégítését szolgálják. A vidéki életben az alulról szerveződő, és egy adott társadalmi réteg, illetve csoport céljait megfogalmazó, és identitástudatot erősítő szervezet képes arra, hogy javítsa az adott településen élők komfortérzetét, biztonságát. Gulyásné dr. Kerekes Rita a Szikszó Városért Alapítvány elnöke, a Miskolci Egyetem Marketing Intézetének egyetemi docense előadásában az élhető település, az élhető falu témakörben bemutatta alapítványuk történetét, az önkéntesség megjelenését, annak fontosságát egy Abaúji kisváros életében, melyet a teljes Abaújra is kivetített. Ismertette, hogy Szikszó városban az alapítványuk milyen eredményeket ért el, hogy tudnak korosztálytól függetlenül önkénteseket a város fejlődése érdekében tevékenységre hívni, és ennek eredményei mennyire pozitív irányba javítják az ott élők életminőségét. Elmondta, hogy valamennyi eredményről számot kell adni, és nem csak helyi, hanem legalább regionális szinten is.

A szakmai konferencián egy rendhagyónak mondható, újszerű műhelymunka következett, ami gondolatébresztő írásbeli beszélgetéssel kezdődött Elmondom, mert számít! címmel, amely a 2014-2020 tervezési időszak lényeges kérdéseiről szólt. A szervezők célja az volt, hogy a következő tervezési időszakban melyek azok a fontos fogalmak, kifejezések, témák, amelyek a civil szervezeteket foglalkoztatják, mik azok a prioritások, amelyek köré a tervezést kell végezniük, illetve a későbbiekben szervezendő műhelymunkák alkalmával milyen témákkal kell foglalkozni, illetve jobban megismernedni. A „kérdőív” összesítése után a résztvevők által legfontosabbnak tartott három téma:

- a./ helyi lakosság aktivizálása, bevonása a fejlesztési folyamatokba
- b./ alulról jövő kezdeményezések segítése
- c./ adminisztratív terhek csökkentése.

Ezen túl a résztvevők olyan témát is felvetettek, mint pl.: a közösségfejlesztés, a befogadás, elfogadás, a kommunikáció erősítése és a párbeszéd, dialógus, csak a legérdekesebbeket említve.

Hozzászólásokban a humán erőforrás fejlesztés problematikáját emelték ki, illetve ehhez kapcsolódóan a munkahelyteremtést.

Jelezve, hogy a térségben nagy az elvándorlás, magas a munkanélküliség. Elhangzott továbbá, hogy az egyházaknak különösen fontos a hagyomány és a vidékmegőrzés. Gondolkodni kell azon, hogy a jövőben e tevékenységet hogyan lehet továbbfejleszteni, a közösségi programokat pedig még színesebbé tenni.

Ezt követően a Csikuska Néptánc csoport Encs, Roma Folklór Együttes Beret adott színvonalas és fergeteges műsort a jelenlévők szórakoztatására, illetve mutatta be Abaúj hagyományait. Mindkét fellépő együttes nagy tetszést aratott, és a jelenlévők elismerését kiérdemelte.

A konferencia idején helyi termékekből bemutató és kóstoló volt, valamint helyi kézművesek is bemutatkoztak. A délután folyamán Abaúj kultúrtörténeti értékeinek a Vizsolyi Bibliának eredeti példányát is megtekintették a résztvevők a Vizsolyban, az Árpád kori templomban. Továbbá Telkibányán egy LEADER fejlesztéssel elkészült Civil ÖKO házat is, amely a község közösségi életének színtere.

A konferencia Encsen ért véget. A résztvevők véleménye alapján sikeres és tartalmas napot

zárva, ismeretekkel és élményekkel gazdagodva folytatják a civil, mozgalom, közösségépítő tevékenységét. A nap folyamán több kapcsolatfelvételre kerül sor települések civil szervezetei között, mely kapcsolatokat a jövőben tartalommal fognak megtölteni az itt résztvevők.

Honismeret-Helytörténet

.Sajnos, Pénz hiányában túl nagy dolgokat nem tudunk tenni, mind összesen az Önkormányzattól kapunk 30.000 Ft-ot támogatásul, amit külön köszönünk, és nagy tisztelettel köszönjük azoknak a kedves névtelen támogatóinknak az 1 %-ból nekünk ítélt 24.000 Ft-ot, melyet ügyviteli költségre használtunk fel.

Külön köszönjük a Városi Művelődési Központ támogatását közös rendezvényeink lebonyolításához.

2012. október 11-én a Kurek Panzióban október 6-i és 23-i megemlékezést tartottunk. A megemlékezést tartotta Rác Lászlóné tanárnő, titkárunk.

Október 20-án résztvevünk Tarcalon a Tarcali Hitvallás elfogadásának 450. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen.

Idézet a Református újság november 4-i számából. "A 21-ik században csak akkor tudjuk hitvallásunkat megtartani, ha korunk kihívó kérdéseire a magunk helyén felelős órállóként egyedül Istent valljuk!" - hangzott el a Tiszáninneni Egyházkerület őszi lelkész-

presbiteri konferenciáján október 20-án Tarcalon, a zempléni városban.

Megjegyzés: A Tarcál-Tordai református hitvallás elfogadásakor, 1561-62-ben Tarcál városa még Abaúj vármegyéhez tartozott és nem Zemplénhez.

/Bakcsy Mária Abaúji Egyházmegyei esperessasszony/

November 15., csütörtök. Kurek Panzióban, Szemere ünnepség. Bár Szemere Bertalan Borsod megyében, Vattán született, de a Szemere család Abaútból, Szemere községből származik, ezért Kurek Panziói összejövetelünkön megemlékezést tartottunk Szemere községről, a Szemere-családról, valamint magáról Szemere Bertalan miniszterről, születésének 200-ik évfordulója alkalmából. A megemlékezést tartotta Nagy Zsuzsanna református nagytiszteletű asszony, /szemerei lelkész/.

Még ebben az évben tervezett rendezvényeink: 2012. december 3. az Encsi Művelődési Központban 17 órakor megrendezendő Gálaest Béres Ferenc emlékére, A Gagybátori Református

Egyházközség, Gagybátor Község önkormányzata, Krasznokvajdai Béres Ferenc Általános Iskola, Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár, valamint az Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesület közös rendezvénye.

Mindenkit szeretettel várunk.

Ez év utolsó rendezvényét December 20-án a Kurek Panzióban tartjuk.

Rendezvény a Karácsony jegyében.

2013 első rendezvénye: a Kazinczy Társaság, az encsi Művelődési Központ és Egyesületünk közös könyvbemutatója a kultúra napja alkalmából január 1-jén. Bemutatásra kerül 2013. Széphalom, a Kazinczy Társaság évkönyve és Cseh Károly költő verseskötete.

2013. február Kurek Panzió, Bálint napi megemlékezések.

2013. március 21. A Honismeret napja. Bél Mátyásról megemlékezik dr. Gyulay Éva professzor.

Evva Margit

A Városi Művelődési Központ és Könyvtár

vezetője és munkatársai

békés, boldog karácsonyt és sikerekben gazdag

áldásos új esztendőt kívánnak

az Encsi Hírek minden olvasójának, közönségünknek,

a könyvtárba látogatóknak.

AZ ENCSI GONDOZÁSI KÖZPONT SZAKÁCSAINAK ÜNNEPI AJÁNLATA

KARÁCSONYIMENÜ

Tárkonyos raguleves
Őszibarackos csirkemell
Zöldfűszeres burgonyapürével
Narancsos- csoki hab
(4 fő)

Tárkonyos raguleves:

50 dkg s. comb
10 dkg sárgarépa
10 dkg petrezselyem
10 dkg karalábé
10 dkg zöldborsó
10 dkg gombakonzerv
2 dl tejszín
só, őrölt bors, ételízesítő, tárkony
10 dkg ráma
15 dkg burgonya
25 dkg liszt
1 db tojás

Az apró kockára vágott s. combot olvasztott rámán megpároljuk. Ízesítjük sóval, őrölt borssal, ételízesítővel. Mikor majdnem puha a hús, akkor hozzáadjuk az apróra vágott zöldségeket, zöldborsót, gombát, és készre pároljuk, hozzáadjuk a tárkonyt, tejszínes habarással sűrítjük. Megfőzzük a burgonyát, áttörjük és kihűtjük, tojással, liszttel keményre gyúrjuk, és a forró levesbe apró gombócokat főzünk. A levest készre főzzük, kevés tárkonyecettel vagy citromlével még pikánsabbá tehetjük.

Őszibarackos csirkemell:

4 szelet csirkemell
1 doboz őszibarackkonzerv
8 szelet sonka
8 szelet lapkasajt
10 dkg vaj
grill fűszerkeverék
2 dl tejszín
fahéj

A kiklopolt csirkemelleket grill fűszerkeverékkel megszórjuk. Olvasztott vajon megsütjük hirtelen, a megsült húsokat tepsibe rakjuk, mindegyikre 2 db őszibarackot teszünk, rátesszük a sonkát és a lapkasajtot, forró sütőben 2-3 perc alatt készre sütjük. Az őszibarackkonzerv levéhez keverjük a tejszínt és a kevés fahéjat, feltesszük főni és folyamatos kevergetés mellett addig főzzük,

amíg besűrűsödik.

Zöldfűszeres burgonyapüré:

1,5 kg burgonya
10 dkg vaj
3-4 dl tej
petrezselyemzöld
metélőhagyma
zellerzöld, só

A kockára vágott burgonyát sós vízben megfőzzük, leszűrjük, burgonyanyomón áttörjük, olvasztott vajjal, forró tejjel habosra kavargatjuk, és a végén adjuk hozzá az apróra vágott zöldfűszereket.

Narancsos csoki hab:

0,5 l Hulala habtejszín
10 dkg porcukor
1 dkg zselatin
1 db narancs
1 evőkanál kakaópor
5 dkg étcsokoládé

A habtejszínt porcukorral kemény habbá verjük, hozzáadjuk a kifacsart narancs levébe áztatott zselatint, a narancs reszelt héját, kakaóport és a reszelt csokoládét, az egészet óvatosan összekavargatjuk, üvegtálkába töltjük, és hűtőszekrényben megdermesztjük. Tetejét díszíthetjük gyümölcscsel, reszelt csokival.

SZILVESZTERIMENÜ

Korhelyleves
Ropogós malacsült
Almás-pezs-gős káposzta
Hagymás sültburgonya
(4 fő)

Korhelyleves:

0,5 kg sav. káposzta
20 dkg füstölt kolbász
10 dkg gombakonzerv
10 dkg gersli
ételízesítő, őrölt bors

A kimosott, kicsavart savanyú káposztát kicsit megvagdalkuk, vízbe feltesszük főni, hozzáadjuk a karikára vágott kolbászt, gombakonzervet, őrölt borsot és az ételízesítőt. Kb. 20-25 percig főzzük, ekkor tesszük a gerslit, és addig főzzük, amíg a gersli megpuhul, ha szükséges sóval ízesítjük.

Ropogós malacsült:

1 kg bőrös malachús
30 dkg füstölt szalonna
10 dkg fokhagyma
1 cs. grill fűszerkeverék
2 fej vöröshagyma
majoranna, őrölt bors
1 dl fehérbor
1 ü. sör
olaj

A malachús bőrös oldalát 2-3 cm-enként bevagdalkuk, szalonnacsíkokkal megtűzdeljük. A fűszereket zúzott fokhagymával, reszelt vöröshagymával összekeverjük, és a malachús húsos részét bekenjük vele. Kiolajozott tepsibe rakjuk a bőrös oldalával felfelé, öntünk alá kevés fehérbort, alufóliával letakarjuk. Középméleg sütőben (kb. 180 C) kb. egy óráig sütjük.

Levesszük róla az alufóliát, sörrel-szalonnával gyakran kengetve készre-ropogósra sütjük.

Almás-pezs-gős káposzta:

1 kg vöröskáposzta
1 dl olaj
10 dkg kristálycukor
só, őrölt bors, őrölt kömény
30 dkg alma
3 dl pezsgő

A felhevített olajon a kristálycukrot megkaramellizáljuk, rátesszük a gyalult káposztát, sót, őrölt borsot és az őrölt köménymagot, pezsgővel felöntve majdnem készre pároljuk, ekkor adjuk hozzá a megtisztított, vékony szeletekre vágott almát, óvatosan összekavargatjuk, és készre pároljuk.

Hagymás sült burgonya:

1,5 kg burgonya
0,5 kg vöröshagyma
0,3 kg füstölt szalonna
1 cs. grill fűszerkeverék
só

A megtisztított burgonyát kb. 3x3 cm-es kockákra vágjuk, tepsibe rétegezzük a nagyobb darabokra vágott vöröshagymával, megszórjuk fűszerkeverékkel, tetejére a szalonnából kakastaréjokat teszünk, alufóliával letakarjuk, és középmeleg sütőben megsütjük. Levesszük az alufóliát, és rövid idő alatt megpirítjuk.

SZESZÉLYES ÉVSZAKOK

A világ legjobb szakmája

Mi az? Ma bármit mondhat, ígérhetsz, és ha holnap mégsem igaz, vagy ellenkezője igaz, akkor sincs semmi következménye. A válasz: Meteorológus. Jó pár éve még egész pontosan eltalálták, helyesebben szólva többé-kevésbé eltalálták, milyen idő várható holnap, a héten, a jövő héten. A Dávid-féle naptár szerkesztője, Dávid Mihály egy évre előre nézve egészen jó találatot ért el, mintegy hetven százalékos találatot, ami, ugye, egy évre előre igencsak jó aránynak mondható. Most, hogy év végéhez közeledünk, sokféle számadást, elszámolást, visszatekintést csinálunk az élet legkülönbözőbb szakmaiban, területein. Nem tisztem a hazai vagy európai meteorológusok helyett számadást készíteni, de mind a jelentések célszemélye, aki saját bőrén keresztül megtapasztalta a meteorológiai előrejelzések pontatlanságait, anomáliáit, mégis megkísérlek egy botcsinálta év végi értékelést. Az idej konkrét tévedéseket, melléfogásokat már nem tudom pontosan felsorolni (ehhez naplót kellett volna vezetni), nem is célozom pontosan felidézni, de a tévedések által kiváltott ellenérzéseim és berzenkedéseim azonban erősen megmaradtak bennem, és már év közben elhatároztam, hogyha ez így megy tovább,

ennyire nem jönnek be a dolgok, év végén hangot adok elégedetlenségemnek és leírom, összegzem véleményemet, hátha mások is így látták, így érezték, és remélhetőleg egyet is értenek velem e témában.

Szóval, idén valahogy nagyon nem jöttek be az előrejelzések. Az időjárás-jelentések sokszor már kiadásuk pillanatában is ellentmondóak voltak. Gyakran Tv csatornánként más-más, néha homlok-egyenest más előrejelzést láthattunk, aztán azok is óránként változtak. A reggeli előrejelzés este már nem mindig volt igaz. Természetesen ez a hirtelen jött frontnak volt köszönhető. Egyébként ezzel az írással nem a meteorológusainkat akarom szapulni, akik bizonyára legalább annyira felkészültek, képzettek, mint jó pár évvel ezelőtt szolgáló társaik. Igazából az időjárás nem a régi. Jóval szeszélyesebb és kiszámíthatatlanabb, mint évekkel, évtizedekkel ezelőtt. A mai meteorológusok munkáját pedig igencsak megkönnyítené, tervezhetővé tenné a számítógép, a műhold, a modern informatika és technika. Mégsem így van, és ennek az lehet az oka, hogy az emberi beavatkozás kiszámíthatatlanná tette a biológiai folyamatokat, felborította a természet egyensúlyát. Mire is gondolok?

A globális felmelegedés, az ózonlyuk folyamatos tágítása, az esőerdők kivágása megspékelve egy-két vörösiszap katasztrófával stb. Ezek után, az emberek által előidézett egyensúlybontó folyamatok után ember legyen a talpán, aki megjósolja az időjárást. Manapság komoly dilemmában lehetnek a pályaválasztó fiatalok, hogy merjék-e választani a meteorológus pályát hivatásuknak. Ahogyan a címben is írtam, egyrészt ez a világ legjobb szakmája, mivel művelőjét nem, vagy csak ritkán vonják felelősségre a tévedéséért, másrészt viszont manapság alig-alig van sikerélménye a meteorológusoknak, és egy életen át elég nehéz sikerélmény nélkül dolgozni. Ehhez hasonló „rokonszakmák” ebből a nézőpontból, mármint az elmondott, ma hirdetett tanok, jövőbeni, tényleges megvalósulását, valóra válását illetően: a pedagógus, pap és nem utolsósorban a politikus. Utólag, akárcsak a meteorológust, elég nehéz bármely itt említett szakma képviselőjét szaván fogni, felelősségre vonni, ha nem éppen úgy történnek a dolgok, ahogy jósolta, ahogy ígérte, ahogy tanította.

Kércsi

CHIP CHIP

Egy újabb lehúzás

Egy év leforgása alatt jócskán megszaporodnak a kutyatartók terhei. Egy kutya esetében a kötelező eboltás díját, az esetleges (szerencsére nálunk még nem kivetett) kutyaadót jövő év februárjától betetési a „chip adó”. Természetesen, akárcsak az ebadó, ez is csak kutyáknak lesz kötelező, macskáknak nem. (Már megint egy újabb diszkrimináció.) Belegondolni is rossz, ha egy szegény kis falusi portán két-három kutya szolgál. A szegény tulajdonos választhat. Felteheti a költői kérdést Shakespeare után szabadon: „Lenni, vagy nem lenni, ez itt a kérdés” magyarosított változatban „enni vagy nem enni?”. Félek, hogy sokan a „nemlenni” választják, azaz megszábadulnak egy-két kedvencüktől, mert a szükség nagy úr.

Az ebadó ellen is berzenkedtem, de az legalább nem kötelező, csak bevezethető.

A „chip adó” viszont kötelező, a törvény alkotói szerint az Európai Unió elvárásaihoz akarunk igazodni. Már megint igazodunk. Miért kell nekünk mindig valakihez igazodni?

És ha csak elvárás, miért kell nekünk lelkesen bevezetni azt, ami újabb terhet jelent a lakosságnak, és hozzájárulhat a kóbor kutyák elszaporodásához. Annyi területen tudunk harcolni, szabadságharcolni. Miért hagyjuk magunkra kényszeríteni az ilyen elvárásokat. Miért fogadjuk el, hogy előírják, az uborka hány fokban görbüljön, vagy egy tojó tyúknak hány négyzetmétert kötelező biztosítani. Érdekes, hogy amíg az egy tyúkra eső

életteret meghatározza, szabályozza, tágítja az „Unió”, addig például arra mai napig nincs törvény, hogy egy embernek hány négyzetméter szükséges az emberi élethez. Amikor egy szobányi lakásban 8-10 ember is „él”, az ellen nem lép fel a jogrendszerünk, sőt azokkal szemben lép fel, akik szeretnék az emberi élethez méltó életteret meghatározni, szabályozni. Jó lenne, ha erre is lenne elvárása az Uniónak, nemcsak a kutyák és a tyúkok egészségét tartaná szem előtt. És az is jó lenne, ha nem önként és dalolva vezetnék be elvárásokon alapuló újabb lehúzásokat, hanem a magyar életkörülményekhez, a magyar hagyományokhoz és az emberek teherbíró képességéhez igazodnánk. A szabadságharcot ezekre az egyszerű, de mégis fontos dolgokra, apróságokra is kiterjeszthetnénk. Ugyan a szomszédos Szlovákiában már működik a kutyaadó és a „chip adó”, de azért mi választhatnánk más utat is, nem kellene mindent átvenni, bevezetni. Nem biztos, hogy itt, nálunk eléri a célját, mert mi magyarok mindenből megpróbálunk kibújni, mindent megpróbálunk kijátszani. Itt nem biztos, hogy minden úgy történik, ahogy egy normális országban. A magyar ember találékony, kreatív, és nem szereti a felesleges terheket. Arról nem is beszélve, hogy véleményem szerint éppen azoknak a kóbor kutyáknak nem lesz chipje, chippeltetője, amelyek beazonosítására, nyilvántartására leginkább irányulna a rendszer. Lehet, hogy csak az én

Cézárom olyan jól nevelt és hűséges, de ki nem tenné a lábát a portáról. Úgy tűnik, jól érzi magát nálunk. Nyáron még a véletlenül résnyire nyitva hagyott kiskapu kínálta lehetőséggel sem élt. Az ő példájánál maradva nem sok értelme van a chippeltetésnek, amely legfeljebb arra lenne jó, hogy nyári nagy melegben megtudhatnám (ha lenne leolvasóm), hogy a porta mely zugában, melyik tujabokor árnyékában hűsöl éppen kutyusom. Ezt egy „Cézi hol vagy?” kiáltással eddig is egyszerűen ki tudtam deríteni. Talán nem kötelezővé, csak választhatóvá kellett volna tenni a chip által kínált azonosítást azoknak, akiknek gyakran kóborol el a kutya. Nem igazán egyszerű minden kutyusra a chippeltetővé tenni, címszerű a hazai viszonyokat. A rendelet tervezet a kutyát hobby állatként definiálja, ahogyan az Európai Unióban is definiálják. Városon lehet, hogy nálunk is hobby állat a kutya, de falun fontos feladatokat lát el amellet, hogy a simogatásra itt is hálásan csóválja a farkát, elűzi a férgeket, a rókát, az illetéktelen betolakodókat, őrzi-védi a portát. Szerencsére nagyon sok vidéki önkormányzat még nem vezette be az ebadót, és most a kötelező eboltás és „chippeltetés” költsége miatt ez már túl sok terhet jelentene az egyszerű embernek. Bízom benne, hogy a „chippeltetéssel” végre lesz állnak a kutyákról, és jövőre nem vetnek ki farkadót, ugatási adót.

Kércsi

Hírek a Zrínyi-iskolából

„Korona és kard”

2012. november 8-án ezzel a címmel rendezte meg a Zrínyi Ilona Gimnázium hagyományos történelem versenyét, amelyre a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei általános iskolák csapatait várták.

Iskolánkat a Kéri Szilvia, Sándor Gábor, Lőrincz Csilla alkotta csapat képviselte, a felkészítő tanár Timárné Rohály Éva volt.

Amint megkaptuk a kötelező irodalmat - melynek témája az Árpád-házi királyok kora volt -, lázasan készültünk a megmérettetésre. Sok délutánt töltöttünk el együtt a felkészüléssel.

Az írásbelin tudni kellett az uralkodó dinasztia családfáját, a királyi felségek nevét, a korszakkal kapcsolatos mondákat, a nagy egyéniségek portréját. A szóbelin játékos feladatok vártak ránk. A kor nevezetes személyiségeivel riportolt-, a tanult mondák felhasználásával pedig tudósítást kellett készítenünk.

Mint tavaly, idén is eredményesen szerepeltünk. Harmadik helyezést értünk el. Jutalomként szép könyveket kaptunk.

Ezúton is szeretnénk megköszönni tanárnőnek a felkészítést.

Lőrincz Csilla
8. c osztály
Zrínyi Ilona Ált. Isk.

Szükszói matematika verseny

Idén, 2012. október 26-án a 10. alkalommal megrendezett térségi matematika versenyen vettünk részt. A 60 perces izgalmas megmérettetésen 25 feladattal kellett megbírkoznunk. Az aritmetikai műveletek segítségével elvégezhető feladatokat számológép használata nélkül kellett megoldanunk. A Zrínyi Ilona Általános Iskola nyolcadikosai közül hárman képviseltük intézményünket. Kovács Gellért I., Molnár Benedek IX. és én (Havasi Máté) III. helyezést értünk el. Timár István tanár úr készítette fel minket.

Reméljük, az elkövetkező években is hasonló eredményekkel büszkélkedhet iskolánk!

Havasi Máté
8. c osztály
Zrínyi Ilona Ált. Isk.

Díjzáró

Idén is megrendezték a Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny megyei fordulóját november 9-én. A borsodi diákok Miskolcon a Széchenyi István Általános Iskolában, valamint a Kazinczy Ferenc Általános Iskolában írták meg a kicsit sem könnyű feladatlapot.

Rengeteg hasonló tesztet megoldottunk előtte, hogy a nagy napon minél könnyedebben vegyük az akadályokat. A gyakorló órákat reggelenként nulladik órában tartottuk. Iskolánkból öt csapat nevezett a versenyre, és ebből négyet hívtak az ünnepélyes eredményhirdetésre, mert a hat

legjobb közé került. Nagyon izgultunk, de miután megtudtuk a végeredményt, mindannyian felszabadultan örültünk.

A hatodikos „NyelvÉsz”-ek - melynek tagjai Urbán Lili, Német Dániel, Kónya Réka és Tóth Zoltán voltak -, első helyezést értek el. Felkészítő tanárunk Duleczki Béláné.

A hetedik évfolyamos „Hangulatfestők” (Horváth Barbara, Németh Eszter, Somosi Mirjam, Varkoly Dorina) ötödik helyen végeztek.

A nyolcadikosok mindkét csapata nagyon

eredményesen szerepelt.

A második helyen végzett „Betűvetők újratöltve” néven Kiss Virág, Lőrincz Csilla, Kovács Gellért és Takács Bence Viktor.

Az első helyet „Beni angyalai”, Hatala Réka, Kéri Szilvia és Podráczki Rita és maga a névadó, Molnár Benedek szerezte meg.

Az utóbbi három csapatot Rontó Zsuzsa tanárnő készítette fel.

Nagyon fárasztó volt a sok korán kelés, tanulás, de megvan az eredménye! Az első helyezést elért két csapat tovább folytatja a munkát, hogy a 2012. december 8-án Tatán megrendezésre kerülő országos döntőben is minél jobban szerepejenek.

Podráczki Rita
8. c osztály
Zrínyi I. Á. I.

A csodáról

Ez a címe annak a szövegrészletnek, amit az október 18-i prózamondó versenyen mondtam. Kb. 15 nyolcadikos vett részt a szikszói Szepsi Csombor Márton Általános Iskola és Gimnázium által rendezett hagyományörző programon, akik közül első helyezést értem el.

Az eredményhirdetés után - amit Rontó Zsuzsa tanárnővel izgatottan ültünk végig -, még egyszer el kellett mondanom a verseny összes résztvevője és kísérője előtt monológomat.

Jól éreztem magam, remélem, sok ilyen élményben lesz még részem!

Soltész Martina
8. c osztály
Zrínyi Ilona Ált. Isk.

EGÉSZSÉGNAP

November az egészség hónapja.

Tudjuk, hogy nem csak ilyenkor, de az év minden napján vigyáznunk kell rá.

A mai napon iskolánkban játékos feladatokkal hívtuk fel társaink figyelmét egészségünk megóvására.

Találós kérdésekből összeállítottuk az „egészség virágot”, amely megmutatta, hogy mi szükséges az egészséges, boldog élethez. A helyes táplálkozás piramisát puzzle képekből raktuk ki. Betűrejtvények megfejtésével egészséggel kapcsolatos közmondásokat gyűjtöttünk.

Végül sárgarépaevő versenyt rendeztünk. Volt is móka, kacagás.

Eredményesen zárult a délután. Megtanultunk egy régi mondást: „Az egészség nem minden, de egészség nélkül minden semmi”.

Az 1/a osztály tanulói

ÜZLETHELYISÉG KIADÓ!

Kis alapterületű, üzletnek, kisebb irodának alkalmas helyiség a Művelődési Központ utcafronti részén kiadó. Azonnal beköltözhető.

Érdeklődni a 46/587-330-as telefonszámon munkaidőben lehet.

Sportnap az encsi oviban

Mindennapi munkánk során többször tapasztaljuk, hogy gyermekeink egyre kevesebbet mozognak. Az aktív mozgás helyett, mely életkori sajátosságuk-, TV-t néznek, számítógépeznek, ezért fontos feladatunknak tartjuk az egészséges életmódra nevelést. Az egészséget óvni, védeni kell, fő mottónk: „Épp testben épp lélek!”.

Az óvodás gyerekek szeretnek ugrándozni, futkározni, csúszni, mászni, vagyis mozogni. Feladatunk, hogy megőrizzük, ha szükséges felkeltsük ezt a mozgáskedvet, és tudatosan formáljuk.

A mozgás örömforrás, melynek közösségformáló ereje van, általa fejlődnek pszichikai, testi, értelmi és szociális képességek, ezek eredményeként egészségesebbek lesznek gyermekeink.

2007-től hagyományt teremtve a B.-A.-Z Megyei Közgyűlés által kiírt Mecénás pályázatból az állatok világnapja alkalmából sportvetélkedőt rendeztünk a kistérségi óvodák és az encsi óvodások számára.

Sajnos, ebben az évben nem volt lehetőségünk pályázásra, és törtük a fejünket,

hogyan tudnánk azt megoldani, hogy a hagyomány ne szakadjon meg.

Ezen az éven kiemelt feladat volt a számunkra (Hajkóné Borsicz Tímea, Dudásné Tilles Mónika, Bodnár Jánosné) intézményi rendezvény szervezése, tudtuk, hogy a sportnapot meg fogjuk szervezni, csak azt nem tudtuk, honnan szerezzünk anyagi forrást a sportvetélkedőn résztvevő csapatok megjutalmazásához. Összedugtuk fejünket és azt gondoltuk, megkeressük a helyi és az ovihoz kötődő vállalkozókat, hogy szponzorálják rendezvényünket.

Örömmel tapasztaltuk segítőkészségüket.

Nagylelkű adományaikból a gyermekek fejlődéséhez szükséges mozgásos és manuális eszközöket igyekeztünk vásárolni, mellyel a versengésben résztvevő csapatokat jutalmaztuk, ezáltal gazdagítottuk a csoportok eszköztárát.

A versengésben az encsi óvoda és a hozzánk tartozó tagóvodák csoportjai vettek részt.

A sportnap versenyszámaint úgy állítottuk össze, hogy az ovisok fejlettségi szintjéhez igazodjanak.

Célunk volt a feladatokkal:

- nagy- és kismozgás fejlesztése
- szem-kéz, szem-láb koordináció
- koordinációs képesség (ügyesség, erő, állóképesség)
- Szabály, feladattudat, feladattartás erősítése
- figyelemkoncentráció
- együttműködési készség fejlesztése
- csapatszellem erősítése

Nagy öröm volt mindannyiunk számára látni a lelkes, csillogó szemű gyerekeket, akik egészséges versengéssel, akár egymást segítve is próbáltak minél előbb a célba jutni. Eredményhirdetés után mindnyájan átvehették a jól megérdemelt jutalmukat, melyekért hálás szívvel mondunk Önöknek köszönetet!

Rendezvényünket támogatták:

Németh autósbolt, Mitro papírbolt, Kikise Bt.(Sanghai), Balázs Bt., Pusztai festékbolt, László István, Anyukám mondta, Könyves kuckó, Bársony kínai bolt, Mércé méterárú, Fotonda, Vera virágbolt, Lutherm Bt., Bucsko István, IZSB Ízesebb Kft.(Kállai zöldséges), COOP Zrt., Hernádszentandrásért Alapítvány, SPAR.

Szervezők

Mikulás a Zrínyiben

Úgy kezdődött a Mikulás ünnepség, hogy fölmentünk a 2. emeletre, leültünk, majd énekeltünk: Hullik a pelyhe a hónak..., Mikulás bácsinak...,Hulla a pelyhes.... Addig énekeltünk, amíg a másodikosok verses, zenés, táncos előadása került sorra. Nagyon szép, tetszetős volt. Aztán még kettőt énekeltünk, és bejött a Mikulás. Nagy fehér szakállal, csilingelő botja mindenkinél felkeltette az érdeklődését, és akkor azt mondta:

-Helló gyerekek! Hallottam a szép énekléseket, és annak hallatára jöttem

meg. Szép iskolában tanultok, mint én kis Mikulás koromban. Na, ki volt jó, az nyújtja föl a kezét?

Ennyien?! Na, és ki tudja ki az a krampusz?

- A Mikulás segítője!

- És még?

- Segít pakolni!

- Pakolni?

- Elviszi a rossz gyerekeket!

- Igen.

- Na, és ki volt rossz? Már látom őket ott hátul! Tehát elhoztam most a krampuszokat, na, most velük mi lesz?! Amúgy otthon a

manóim segítettek összeállítani a listát, hogy kinek adok sapkát.

A Mikulás kiosztotta a sapkákat, és még igazgató bácsi és az igazgatóhelyettes néni is kaptak egyet-egyet, majd utána a Hull a pelyhes című dallal búcsúztattuk a Mikulást. A Mikulás még az osztályokba is benézett, és szaloncukrot osztogatott, még a tanároknak is jutott belőle.

Kiss Konrád Soma
3.b

Hírek a Szent László-iskolából

Mert erre vagytok hivatva,...

November 13. rendhagyó, hagyományteremtő napnak számított iskolánkban.

Reggel padok, székek kerültek az osztályterembe, s a szülők, nagyszülők sem igyekeztek otthagyni csemetéiket. Sőt, velük együtt ültek be a tanórákra. Hallhatták a tanulók reggeli és étkezés előtti imáját, megfigyelhették órai munkájukat, betekintheztek pedagógiai tevékenységünkbe.

Én nagyon szerencsés helyzetben voltam, mert az osztállyal megtartott magyaróra után levetvén a fehér köpenyt „átöltöttem anyukának”, és részt vehettem a kislányom környezetismeret-, illetve a fiam testnevelés-tánc és történelemóráin is.

Mint szülő, köszönöm a kollégáknak, hogy gyermekeim jól érzik magukat az iskolánkban, tudásukban napról napra gyarapodnak, testileg-lelkileg kiegyensúlyozottak, hitükben egyre szilárdabbak.

Azt gondolom, hogy közösségünkben jó úton járnak a gyerekek, ahogyan mi, pedagógusok is.

„Mert erre vagytok hivatva, hiszen Krisztus is értünk szenvedett, példát adva nektek, hogy kövessétek nyomdokait.” (1 Péter 2,21)

Makranczi Sándorné
tanító, szülő

Nyílt tanítási nap

2012. november 13-án nyílt tanítási nap volt a Szent László Katolikus Általános Iskolában. A mi osztályunkban az 1-2. órát lehetett látogatni. Hozzá tartozóink, szüleink, nagyszüleink betekintést nyerhettek a mi iskolai világunkba, és rácsodálkozhattak, milyen sokat gyarapodott tudásunk.

Az újjávarázsolt, megszépített, tágas tanterünkben alig fértünk el, olyan sokan voltak ránk kíváncsiak.

Horváth Tamásné Gyöngyike tanító nénivel az első órában matematikából és olvasásból kápráztattuk el családtagjainkat. Matematika órán megláthatták, hogy milyen ötletes, egyedi, interaktív társasjátékkal oldjuk meg fejben történő számolással a feladványokat.

Alkalmunk nyílt megmutatni azt is, hogy mennyire ügyesen dolgozunk a digitális táblával. Apukám meg is jegyezte: „Milyen sokat fejlődött a tudomány! Semmi krétapor...”

Olvasásból ismeretlen és már ismert szöveget is kaptunk feladatként. Egyik sem jelentett senkinek sem problémát, hiszen nagyon sokat gyakorlunk a tanórákon kívül, szabadidőnkben is.

Kovács Teodóra tanító nénivel énekórán adtunk számot arról, hogyan tudunk szolmizálni, ritmust, ütemeket szolmizációs hangokat felírni, olvasni és elmutogatni.

Környezetórán az erdő szintjeiről és kedvenceimről, a gombákról tanultunk. Óra végén egy rejtvény megfejtésével versenyeztünk egymás között.

Meglepetésként az osztályunk életének a tanév során történt eseményeiből készített felvételekből tekinthettünk meg összeállítást a digitális táblán.

Anyukám azt mondta az órák végén: „Amennyiben az volt a célunk, hogy tudásunk megvillantásával elbűvöljük hozzátartozóinkat, akkor ez SIKERÜLT!”

Tisztelettel:
Polgár Sándor Bendegúz
2/a osztály

A magyar nyelv napja

November 15-én a magyar nyelv napjára emlékeztünk. Majorosné Jakab Renáta tanárnő szervezésében az aulában egy szép kis

műsorral idéztük föl a magyar nyelv történetét. Az igényesen összeállított műsor nagyon érdekesnek bizonyult: a magyar nyelvről sok okos dolgot hallottunk, de sok-sok vicces történet is elhangzott. Rájöttünk, hogy a humor sem létezhet nyelvtudás nélkül. Csak az tud nagyokat nevetni, aki érti a viccet. A jó hangulatú baráti összejövetelek pedig csak akkor érdekesek és szórakoztatóak, ha jól érezzük magunkat, sokat nevetünk, pontosan értjük egymást! Köszönjük a műsort, igazán tetszett, a barátaimmal sokat nevtünk az elhangzott poénokon.

Kovács Máté 5.c

Advent a Szent László Katolikus Általános Iskolában

Advent az évnek olyan szakasza, amelyre különösen is jellemzőek bizonyos hangulatok, színek, ízek, illatok. A fahéj illata, a sültalma édes-savanykás zamata, talán valamiféle meghittség is, amivel az ünnepre készülődünk, és az a mélylila szín, amelybe a templom, az oltár, a szószék, az adventi koszorú öltözködik ebben az időben. Nem véletlenül lett adventi szín a lila: a színszimbolikában a bűnbánatot, az őszinte önvizsgálatot jelenti. Mert bármennyire is a csillogás, a vásárlásra csábító kirakatok, a zsúfoltság és a tömeg a jellemző az adventi utcákat járva, eredetileg mégis a csendes befelé fordulás időszakának szánták. Ezt az elcsendesedést szerettük volna mélyíteni iskolánkban néhány együtt töltött órával és eseménnyel.

Dr. Garanci László főesperes úr adventről tartott érdekes előadást, majd a tantestülettel közösen meggyújtottuk az első adventi gyertyát. Ezt követte a szeretetvendégség, és a közös beszélgetés. December 3-án minden

osztály a saját tantermében méltatta advent jelentőségét. A koszorún elhelyezett első gyertya meggyújtására is sor került. A közösségek sajátos technikával kreatív karácsonyfát készítettek, melyet a folyosón kiállítás keretében megtekinthetik.

Az osztályok a szülőkkel közösen mézeskalácsot sütöttek és díszítettek.

December 6-án minden osztályban ellátogatott a mikulás.

December 7-én az alsós gyerekek a Gergely-hegyi Mikuláshoz látogattak el. Élmenyekkel gazdagon tértek haza. A felsős osztályok klubdelután tartottak.

December 14-én a Lelki nap keretében találkoztunk P. Benvin Sebastian SVD atyával, a Pápai Missziós Művek vezetőjével. A városban felállított betlehem felszentelésének is aktív részesei szeretnénk lenni.

December 21-én a Szent Anna Templomban tartjuk karácsonyi műsorunkat, majd közösen veszünk részt az ünnepi szentmisén.

Kegyelmes Isten, hiszem, hogy advent mindenkinek üzen. Órizz hitem! Védj meg a félreértéstől! Emlékeztess arra, hogy mindnyájunkhoz jöttél!

A Szent László Katolikus Általános Iskola Tantestülete.

Szent Márton napi megemlékezés

Katolikus, keresztény iskolánkban fontos feladatnak tekintjük, hogy felfedezzük a szülőkkel és a gyerekekkel magyarságunk, kultúránk népi és keresztény ünnepeit, hagyományait, azok belső tartalmát.

Szent Márton napja, ünnepe tartalmában jelentős mondanivalót sugároz mindannyiunk számára.

A néphagyomány szerint Márton egy pogány katona volt, aki egy alkalommal találkozott egy szegény, éhező koldussal. Megsajnálva őt, neki adta köpenye felét, hogy megvédje a fagyhaláltól. Később püspökként szolgált az éhező szegényeket. A későbbiekben szentté avatták, s neve napján megemlékeznek jótetteiről.

Szent Márton a középkor egyik legnépszerűbb szentje, akiről a gyermekek történeteket, legendákat hallgattak meg az ünnepségünkkel megelőző napokban.

Életének üzenete: Légy mindig alázatos, tégy jót, amikor csak tudsz, s ne feledkezz meg a rászorulókról!

Tanulóink rövid jelenetekkel készültek az ünnepi megemlékezésre. Ezt követően szüleikkel, nagyszüleikkel közös csapatot alkotva rövid vetélkedőn mérték össze tudásukat. Az ízletes uzsonna elfogyasztása után kézműves foglalkozás várta a vendégeket.

A magyar népmese napja szeptember 30.

Tudjátok-e, hogy a magyar népmese napját 2005-től ezen a napon ünneplik? Vajon miért éppen ekkor? Azért, mert 1859-ben ekkor született Benedek Elek, a nagy mesemondó, akit gyerekek ezrei csak Elek apóként emlegettek a régi időkben. Azt tapasztaltuk, hogy ez ma sincs másként.

A népmese napjára minden osztály készülődött. Az alsósok rajzoltak. Legkedvesebb meséjük képeit elevenítették föl, rajzolták meg. A felsősök nonstop meseolvasást tartottak előbb az iskolai könyvtárban, később pedig az iskolarádióban. Az aulában mesekönyvekből kiállítást rendeztek a 8. osztályosok, osztályfőnökük,

Rácz Lászlóné tanárnő irányította őket. Sokan megálltak a könyveknél, lapozgatták, nézegették őket. Többen ráismertek a család régi mesekönyveire is. Egyre gyakrabban hangzott el, hogy nekünk is van ilyen könyvünk otthon, még a nagypamé vagy éppen a nagymamámé volt, olyan régi.

A nap fénypontja a magyar népmesékhez kapcsolódó rejtvények, kérdések helyes megfejtőinek valamint a rajzpályázaton résztvevők jutalmazása volt. Valamennyien oklevelet kaptunk egy-egy szép mesekönyv kíséretében, ugyanis mindketten helyezettek lettünk.

Köszönjük a nap szervezőinek, hogy eszünkbe juttatták ezt a szép napot. Jól éreztük magunkat, örömmel hallgattuk gyerekkorunk legszebb magyar népmeséit.

Kurimai Vivien és Orosz Vivien
5.c osztályos tanulók

A Missziós Rózsafüzér imádkozásának hete

Meghitt imádkozással töltöttük október második hetét. A 8-án kezdődő héten minden reggel rózsafüzért mondtunk a Föld gyermekeiért. Minden osztály az osztályfőnökével együtt imádkozott az első óra előtti tíz percben. A Missziós Rózsafüzér annyiban különbözik a mindennapi rózsafüzértől, hogy az egyes tízedek végzésekor egy-egy földrész missziójáért is imádkozunk. Missziós Vasárnapi üzenetében (2003-ban) a Szentatya összekapcsolta a Rózsafüzér imádkozását a misszióval: imamisszió - elmélkedés Krisztusról Mária által. II. János Pál pápa mindenkit bátorított - gyermekeket, felnőtteket, fiatalokat és időseket, családokat, plébániai és szerzetes közösségeket -, hogy még gyakrabban és elmélyültebben imádkozzák a Rózsafüzért.

A Rózsafüzér színei egy-egy földrészt jelképeznek: a sárga Ázsiát, a kék Ausztráliát, a fehér Európát, a zöld Afrikát és a piros Amerikát.

Először imádkozhattuk a Missziós Rózsafüzért, hisz most indult az iskolánk. Felemelő és feledhetetlen élményben volt részünk. A gyerekek áhítattal mondták az imát, csöndben hallgatták az iskolarádió keresztül hangzó üzenetet és imádkozást.

(Még rendetlenkedni is elfelejtettek ezen a héten a rossz fiúk!)

A hét nem csak imádkozással telt. Rajzpályázatot hirdettünk, melyen nagyon szép alkotások születtek. Az osztályok különböző technikákkal rózsafüzért készítettek, az elsősök kis műsorral az időseket látogatták meg.

Megemlékezés október 6-án, az aradi tizenhármakról

Osztálykeretben emlékeztünk az Aradon 1849. október 6-án kivégzett hős katonákról és gróf Batthyány Lajosról, a forradalom miniszterelnökről. Az aulában Rácz Lászlóné és Ferencziné Hajdu Mónika tanárnők vezetésével a nyolcadikosok egy kis kiállítást készítettek, mely az Aradon kivégzett mártírhaltalt halt tábornokok arcképét, valamint a tábornokok haláluk előtt elmondott utolsó szavait mutatta be. Meggyújtották az emlékezés mécseseit is, estig égtek a gyertyák, a gyerekek csöndben, tisztelettudóan fejet hajtva mentek el a képek előtt.

Kormos Áron 5.c

Karácsony

Karácsony közeledtével az egész világ csodára vágyik. Halk hőesséssel a karácsony teljessé válik.

S karácsony napján végre beteljesedik az emberek egész éves vágya: a szeretet és a béke.

Tóth Gerda 5.d
Szent László Katolikus Ált. Isk.

Versenyeredmények a Szent László-iskolából

Mezei futóverseny:

Csapat III. korcsoport lány:

I. helyezés: Beke Lilla, Fazekas Petra,
Kiss Virág, Tóth Petra, Varga Fruzsina

Egyéni:

I. helyezés: Tóth Petra

III. helyezés: Fazekas Petra

Csapat III. korosztály fiú:

I. helyezés: Dienes Márton, Kavasánszki
Márk, Nagy Dániel, Nyitrai Bence,
Varga Dominik

Hernádvölgyi Tehetségkutató Fesztivál

Hernádszentandrás:

vers kategória:

II. hely: Pollák Zétény 2.a

III. hely: Kovács Vanda Aletta 2.b

II. hely: Hajkó Lilána 4.a

küldöndj Hrabovszki Adél 3.b

III. hely: Kiss Virág 6.o

II. hely: Hidi Boglárka 7.b

ének zene kategória:

I. hely: Saláta Panna 3.a

II. hely: Illés Eszter 4.a

III. hely: Polgári Léda 5.a

II. hely: Kiss Virág 6.o

Hangszeres zene kategória:

III. hely: Buchala Márta 3.a

Matematika Kobaktörő Szikszó

2. évfolyam:

I. hely: Rác Balázs 2.a

II. hely: Polgár Sándor Bendegúz 2.a

IV. hely: Kovács Márk Dorián 2.b

3. Évfolyam:

IV. hely: Kollár Sándor 3.a

V. hely: Orosz Bálint 3.a

4. évfolyam:

III. hely: Zólyomi Samu 4. b

Szepsi napok Szikszó

5. évfolyam:

II. hely: Kamenszki Márton 5.a

III. hely: Dienes Márton 5.c

V. hely: Krusóczki Eszter 5.a

Kiss László 5.c

7. évfolyam:

I. hely: Vezse Botond 7.b

II. hely: Rozmá Miklós 7.b

III. hely: Zsiros Levente 7.b

V. hely: Kiss László Botond 7.a

Anyanyelv

Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny Megyei

7. évfolyam:

VI. hely: Hidi Boglárka, Rozmán Miklós,

Vezse Botond, Zsolcsák Tamás 7.b

Rajz

megyei rajzpályázat „Hull a hó”

IV. hely: Horváth Helga 3.b

V. hely: Kovács Kolos 5.

Iskolánk elnyerte a legintézmény címet

Telkibánya: „A teremítés Ünnepe”

I. hely: Szabó Petra 8.

VI. hely: Kiss Andrea 8.

Missziós plakát:

I. hely: 5.b osztály

II. hely: 5.a osztály

III. hely: 7.a osztály

II.- Encsi kerékpáros napok 2012.

környezetvédelmi vetélkedő

I. hely: Szepesi Márton László 5.a

Szöllősy Tímea 5.b

Marton Melitta 8.b

II. hely: Merész Barbara 7.a

III. hely: Bodnár Máté 5.b

Varga Réka 5.a

Szent Cecília Egri Főgyházmegyei

énekverseny Sátoraljaújhely

I. hely: Makranczi Mára 2.b

A magyar népmese napja rajzpályázat

Hutka Attila 2.c 1. hely

Kovács Panna 2.c 2. hely

Nagy Alexa 2.c 5. hely

Bíró Eszter 2.b 4. hely

Iván Ákos 4.a 3. hely

A magyar népmese napja verseny

Kurimai Vivien 5.c 1. hely

Papp Hedvig 4.a 2. hely

Orosz Vivien 5.c 3. hely

A jövő városi közlekedése Encs város pályázata

Szöllőssy István 2.b 1. hely

Pollák István Zétény 2.a 2. hely

Szöllőssy Tímea 5.b 1. hely

Bodnár Máté 5.b 3. hely

Szent Erzsébet Felolvasó Verseny

Sárospatak

2. hely: 5-6. évfolyam Bakos Mátyás 5.d

1. hely: 7-8. évfolyam Hidi Boglárka 7.b

Küldőjait kapott: Kiss Henrietta 3.b

Kovács Réka 6.o.

Jámbor Magnetta

Még jön a Karácsony

Az is elég,

ha csak te látod, ki vagyok.

Ha kispárnádból, takaródból,

diétás finom falatokból

élő szerelmem kiragyog...

Az is elég,

ha csak te érzed: ez a szív

vajpuha, forró menedék,

virágos, tündéri vidék,

s pihenni mindig idehív...

Az is elég,

ha csak te fogod a kezem,

- ritkán jön gyermek, unoka,

rohanó létük az oka -

s tartasz erősen melegen...

Az is elég,

ha csak kettőnknek jön az Est! -

Mennyei jászolt, tüneményt

egy égi angyal idefest,

s idecsengőzi a reményt:

hogy még az ünnep ugyanaz!

Karácsony lelke muzsikál,

zöld ágon cseppen a viasz -

s még nem vendégünk a halál...

Ez is elég!

- mert bennünk ég a kicsi láng,

mosolygás, könny és ölelés.

Nekünk olyan sok e „kevés”:

igazi bőség-vacsora,

hisz kettőnkben él a világ...

Az élet valódi csoda! -

ajándék méltóbb mi lehet?

Még jön Karácsony, kegyelem,

amíg fenntart a szeretet.

Szalagavató a Váciban

A szalagavató nem fordulópont, nem mérőidő az ember életében, de fontos állomása a középiskolás éveknek - hangsúlyozta ünnepi beszédében a 12. B osztály osztályfőnöke, Kiss László tanár úr, a 2012. december 1-jei szalagavató ünnepélyen, a Váci Mihály Gimnázium és Szakközépiskolában.

A szalagavató napja mindig nagy izgalmat hoz a diákok életébe. Már-már fél lábbal a nagybetűs Élet előtt, de fél lábbal még a középiskolában. Nehéz döntések előtt állnak. A döntések, melyeket hoznak, lehet, hogy nem véglegesek, de mindenképpen meghatározzák életük egy részét. Az érettségire való felkészülés közben azért csak ráfér mindenre egy kis kikapcsolódás, szórakozás. Ilyen a szalagavató műsor is, mely inkább komoly esemény a diákok életében. Újra feleleveníthetik a régi emlékeiket, emlékeiket, az együtt töltött percek. Ekkor kezdik el értékelni azt, hogy ők egy osztály, egy közösség tagjai. Minden osztály műsort készít mindennapjaikról, eddig itt töltött éveikről, amelyet bemutatnak szüleiknek, hozzátartozóiknak, barátainak.

Idén a sort a 12. C osztály kezdte, Kissné Péter Judit tanárnő irányításával. Előadásukban rengeteg ötlet, humor csillant föl, de a sokszínűség is jellemezte, akárcsak díszletüket, a változatos mintájú patchworkből kialakított „faliképet”. Négy fiú - Nagy Máté, Centnár Alex, Kmeczkó Ádám és Németh László - tánc tehetségét is megcsillogtatta végre. A vidám percek mellett komoly, tartalmas pillanatok következtek: az osztályfőnök szeretettel ajánlotta diákjai- és a közönség - figyelmébe az „Everybody is free to wear sunscreen” című videófilmet, amely az életút bejárásához sorakoztat fel képeket fanyar humorral, mégis bölcs tanácsokkal. 26 tanulóknak tűzte fel tanárnő a szalagot, a nézőtérén meghatóttan tapsoló hozzátartozók nagy öröme.

A 12. B osztály műsorának főszereplője, Ács Ádám a „Magyar népmesék” című rajzfilmsorozat ihlette díszlet előtt maga köré gyűjtve osztálytársait mesélt, elmesélte 3,5 év történetét. Ez egyszerű keretet adott az egész műsornak. Bemutatott mindenkit egytől

egyig. Megtudhattuk, hogy ki mit szeret csinálni, illetve mihez kapott talentumot. Nagy Róbert - a csendes, szerény fiú - 3,5 év után elárulta, hogy milyen tehetségesen játszik szintetizátoron. A műsorban gondosan betanított táncot láthattunk, melyben volt komolyabb és szabadabb koreográfia is. Természetesen az osztály „rosszcsontjai” most is szerepet kaptak. A „vagányabb” fiúk, akik az évek folyamán tanáraikat az örületbe kergették, most angyaljelmezben énekeltek az „Egyszer megjavulok én” című dalt. Természetesen a pedagógusok meg-bocsátanak nekik, hiszen ez visszagondolva mind csak móka és kacagás. A szalagok is felkerültek, amit az osztályfőnök érzelmes, szép szavakkal vezetett be, majd kicsit viccelődött is. Megtudhattuk, hogy ő is nagyon élvezte az eddig együtt töltött időt a 12. B osztállyal, és mindenki nagyon a szívéhez nőtt.

A 13. A osztály szalagavatója volt az utolsó ebben az évben. Tanáraik, hozzátartozóik, barátai már nagyon várták, hogy mit is fognak előadni. A műsor témája az 50. Arany Kréta-díjkiosztó volt, ahol a két műsorvezető, Lipusz Renáta és Károlyi Ádám konferálták fel az osztálytársaikat mint sztárokat és előadókat, majd különböző díjakat osztottak ki, különféle kategóriákban. A műsor

színvonalát emelte, hogy igyekeztek eltérni a régi, megszokott tartalmú előadástól. Láthattunk társastáncot, Balázsfalvi Noémi előadásában hallhattunk egy gyönyörű dalt, valamint bepillantást nyerhettünk az emlékeikbe egy videóban az előző évek osztálykirándulásairól, mindennapjaikról. Újdonság volt az UV-tánc, ahol a sötétben csak a fehér dolgokat (kesztyűt, cipőt, sálát, papírlapot stb.) láthattuk, ők ezt kihasználva állítottak össze egy hosszú-hosszú táncot, jelenetsort. A rendezvény fénypontja itt is a szalagtűzés volt. Szarvasné Petró Katalin osztályfőnök büszkén sorolta osztálya kimagasló eredményeit: a számos nyelvvizsgát, felsőfokút is, duplázót is (németből, angolból egyaránt!), az országos és megyei döntőket. Kiemelte, hogy a 4,5 év alatt olyan tudást halmozhattak fel, amely bármely egyetemre elég lesz a belépéshez, tehát jól tették tanítványai, hogy a Vácit választották.

Ezen a szalagavatón is kitett magáért mind a három végzős osztály. Köszönjük, hogy betekintést nyerhettünk a mindennapjaikba, az emlékeikbe. Az előttük álló nehéz és kemény feladatokhoz viszont sok szerencsét kívánunk nekik!!!

A ballagató évfolyam nevében: 12. A

Egy életreszóló lehetőség finn testvériskolánk diákjai a Váciban

Egy üres papírlap hever előttem az asztalon. Kezemben toll, és csak aléltnan ülök a széken. Gondolkozom... Vajon mit írjak? Az emlékek frissek, tisztán emlékszem minden pillanatra, minden kimondott szóra. Még csak pár óra telt el a távozás óta, mégis mintha évek teltek volna már el. Hogy miről is beszélek? Finntastic Days. Elég, ha ennyit mondok, és 16 magyar diák szíve egyszerre dobban meg, és egyszerre idézik fel az emlékeket.

2012. október 3. Sok ember számára semmit nem jelent ez a dátum, de vannak, akiknek ez a nap eddigi életük legszebb hetének kezdetét jelentette. Szeptemberben az iskolakezdéskor közzölték az iskola diákjaival, hogy lehetőségük van finn diákokat fogadni. A 11. A osztály, a 12.A osztály és a 13.A osztály diákjai szívesen fogadták a messziről érkező vendégeket. Én is egyike voltam a fogadó családoknak. Október 3-án a délutáni órákban érkeztek. Természetesen délelőtt még túl kellett élnünk a tanórákat. Bizonyosan tudjuk, hogy ilyenkor az idő nagyon nehezen telik. A délutáni órákban már nagyon izgatottak voltunk, hogy vajon mikor érnek már ide. Fél 6 volt előreláthatóan az érkezés ideje. Nagy izgalommal vártuk őket, amikor jött a telefon, hogy késnek. Az izgalom kezdett idegeskedéssé átalakulni. Várakoztunk, járkáltunk az iskolában, majd leültünk az aulában, amikor már tényleg nem tudtuk, mit tegyünk, hogy elüssük az időt. Kezdtünk beletörődni, hogy nem érnek ide egyhamar, amikor valaki beszaladt az aulába és elkiabálta magát: MEGJÖTTEK!!! Vicses, de az eddigi idegeskedést és izgalmat egy harmadik érzés múlta felül: a félelem. Mindenki megtorpant az aulában, és úgy kellett magunkat rábeszélni, hogy gyerünk, indulj el. Igyekezz már, hát már itt vannak! A hátsó ajtónál fogadtuk őket. 19 ismeretlen arc, 19 ismeretlen „hello” köszöntött minket. Átkísértük vendégeinket az aulába, majd egy kis sütivel és üdítővel kínáltuk őket. Előzőleg már láttuk őket képen, de alig voltak ketten, akiket felismertünk. Senki nem tudta, hogy kivel megy haza aznap este, ugyanis nem ismertük még őket. Pár perc várakozás után a finn kísérőtanár, Risto, és a másik, magyar származású finn tanár, Veronika felolvasta a névsort és a fogadó emberek nevét. Mindenki megkapta a saját diákját. Hihetetlen az az érzés, amikor valaki olyanall fogsz együtt lakni egy héti, akiről még semmit nem tudsz, és ráadásul nem egy nyelvet beszéltek. Nagyon féltünk, hogy hogyan fog menni a kommunikáció a finnek és a magyarok között. Azt gondoltuk, kicsit még ismerkedünk és beszélgetünk az iskolában, de a tanárok úgy vélték, jobb, ha utunkra engednek minket. Voltak, akik vidékre mentek, de voltak, akik Encsen szálltak meg helyi diákoknál. Hazafelé menet mi már beszélgettünk egy kicsit az „én finnemmel”, ahogy mi hívtuk őket. Hazaértünk és vacsoráztunk. Első este magyar étel volt, ami nagyon ízlett neki, bár már belekóstolhattak a magyar ízekbe

Budapesten, ugyanis a kedd éjszakát és a szerda délelőttöt ott töltötték. Vacsora után kicsomagolt, és minden családtag kapott egy kisebb ajándékot. Egy szép karkötőt kaptam, amit minden percben hordok, hogy ha ránézek, egyből Juho jusson eszembe. Persze hozott édességet is, aminek azt hiszem, becsomagolva jobban örültem, mint amikor kibontottam és megkóstoltam. Fekete gumicukor, melynek keserű-sós íze van. De nem az a lényeg, hogy mit hozott, hanem a szándék, hogy egyáltalán gondolt ránk és kedveskedni akart. Később megjelent pár osztálytársam a saját vendégével a kapuban, hogy menjünk ki sétálni. Juho nagyon örült neki. Ki is mentünk, és két órán keresztül egy angol szót nem lehetett hallani, ugyanis ők finnül meséltek egymásnak, hogy ki hol lakik, mi pedig magyarul. Amikor hazaértünk, le is feküdt aludni, hiszen nagyon fáradt volt. Reggel, amikor felkeltem, tudtam, hogy ha úgy vesszük, ez még csak az első nap, magamban pedig azt gondoltam, hogy húha, még ezen kívül négy nap van hátra. Az első meglepetés az volt, amikor kávét kért reggelire cukor és tej nélkül és forrón meg is itta. Hiába szóltam neki, hogy leég a nyelve, vagy sütni fog, egyáltalán nem érdekelt. Bementünk az iskolába történelem- és gazdaságtan órára. Már itt megfigyelhettük, hogy rendkívül tiszteletudóak, ugyanis velünk ellentétben, csendben hallgatták az előadást és még kérdéseket is tettek fel. Az órákat egy néptáncbemutató követte, ami lenyűgözte őket. Később meglátogattuk a bútorgyárat, majd átmentek Abaújszántóra egy iskola- és tangazdaság-látogatásra. Délután öt óra körül érkeztek vissza, amikor kitaláltuk, hogy rendezzünk egy focimeccset este. Bár senki nem sportfelszerelésben volt, ezért mindenkinek át kellett öltöznie. Felajánlottam, hogy hozzánk jöhetnek, ugyanis nem lakom túl messze az iskolától. Igazából csak akkor jöttem rá, hogy mire vállalkoztam, amikor 15 fiú nem fért be a szobámba. Volt, aki hamarabb átlöközött és nem fért az ajtóhoz, ezért úgy döntött, hogy a

nyitott ablakon át távozik. Ez már egy élmény volt számunkra. Az esti focin már kezdtünk ismerkedni, de még mindig voltak hosszú percek, amikor mindenki a saját nyelvén beszélt csak. Pénteken elkezdődött a kirándulások hosszú sorozata. Először Göncre mentünk, ahol egy kis vendéglő épül. Megtutuk a lekvárfőzés nagy titkát is, majd egy kis kóstolót kaptunk. Mindenkinek külön helye volt egy nagy asztalnál, és az asztal tele volt baracklekvárokkal. Ezután sajtot is hoztak. Élmény volt nézni, ahogy a finnek a sajtot lekvárba mártva ették. Majd kaptunk egy- egy palacsintát lekvárral, bár nekik ez nem volt elég, ezért még tettek rá egy fél üveggel. Volt olyan, aki már csak lekvárt evett késsel, villával. Mivel pálinkát nem ihattunk a szigorú finn törvények miatt, „szomorúan” utaztunk át Hollóházára. Itt is betekintést nyertünk a porcelánkészítés nagy titkaiba, majd indultunk Telkibányára. Megnéztük az Aranygombos Fogadó kínálatát, majd a kopjafás temetőt. Innét kezdett el izgalmassá válni az út, ugyanis két busszal mentünk. Egy fehérrel és egy pirossal. Mi, akik a fehér buszban ültünk, az úton nagyon jó hangulatot csináltunk. Beszélgetett mindenki mindenkivel, nevtünk, és már csak néha-néha hallatszott egy- egy finn vagy magyar szó. Végig angolul társalogtunk. Nagyon jól éreztük magunkat. Betértünk Boldogkőváralján a hűtőházba, ahol ők otthon érezték magukat: a hűtőben lévő 1-2 fok volt az ideális hőmérséklet nekik. Volt, aki ki sem akart jönni. Estére mindenki megéhezett, ezért kipróbáltuk a középkori éttermet a vár aljában. Természetesen vacsorát csak az kapott, aki előtte megmászta a várat, bár néhányan ezt túlzásba is vitték. Gondolok itt Samura, aki felmászott a hat méter magas várablakba, majd leugrott. Hazafelé a buszban hihetetlen bulit csaptunk. A sofőr, Imre bácsi, aki nagyon a szívünkhöz nőtt, a hangerőt maximumra tekerte, a fiúk pedig a telefon

vakujával gondoskodtak a diszkóhangulatról. Mivel a többieknek is bulizni támadt kedve, átmentünk Annáékhoz, és ott még egy kisebb bulit csaptunk. Hozzá kell tennem.. alkoholt nélkül. Azt hiszem, ez volt az az este, amikor mindenki feloldódott végre. Beszélgettünk, táncoltunk, és nagyon jól szórakoztunk. Másnap reggel elég nehezen ébredtünk fel az éjszakába nyúló szeánsz miatt, de tudtuk, hogy egy újabb jó nap vár ránk. Juhóval a reggelek is nagyon jól teltek már. Az egész reggelit végigbeszélgettük, nevettünk, és már tanult magyarul is beszélni. A „party- busz” újra előállt, és csak úgy hagytuk magunk után a kilométereket. Megérkeztünk újra Telkibányára. Az erdőben kóboroltunk egész nap, majd célba vettük a füzéri várat. Ha valaki még nem látta, ajánlom neki, hogy életében legalább egyszer látogassa meg, hiszen a kilátás csodás, és ezért már megéri felmászni oda. Este újabb focit rendeztünk. Ekkor már éreztük, hogy mi egy igazi nagy csapat vagyunk. Nem volt olyan, hogy nem szeretjük ezt, nem szeretjük azt. Mindenki egységes volt, és mindenki tisztelettel nézett egymásra. Amikor Kuszko tanár úr közölte, hogy vége a meccsnek, mindenki szomorúan kullogott haza, hiszen nem akartunk elszakadni a nagy csapatától. Vasárnap családi programot kellett szervezni. Egyesek Tapolcára vitték őket, mások Nyíregyházára, az állatkertbe, vagy csak egy közeli túrára indultak. Mindegy, ki hol volt, az biztos, hogy nagyon élvezték. Este átmentünk Helgáékhoz szalonát sütni, amiből az lett, hogy mire odaértünk, hatalmas vihar kerekedett, ezért meghúztuk magunkat a kanapén és karaokéztunk, beszélgettünk, és egymás ellen ettük a chipset és a rengeteg rágcáslni valót. Most sok ember gondolna arra, hogy a vihar elrontotta a kedvünket. Nem. Egyáltalán nem. Még jobban összekovácsolt minket. Olyanok voltunk már, mint egy nagy család. Ez a buli is kicsit hosszúra sikeredett, és későn fektünk le. Hétfőn a délelőtti az iskolában töltöttük, majd a finnek a kísérőjükkal együtt átmentek Forróra, a tejüzembe. Délután pedig nyakunkba vettük Miskolcot. A máskor csak szmogos, emberekkel teli város most valahogy megváltozott. Minden jó volt. Nem

éreztek a buszok kipufogójából kiáramló bűzt, sem a nagy tömeg nem taszított minket. Miután a vendégek több tízezrest elköltöttek, úgy gondoltuk, ideje hazaindulni. A vacsorát az Anyukám Mondta étteremben kaptuk. Ezen az estén már tudtuk, hogy ez az utolsó este, amit együtt töltünk. A vacsora előtt Veronika felszólalt és megköszönt mindent a finnek nevében és Risto nevében is. Amikor Joel, az egyik finn diák felállt és elmondta, hogy nagyon jól érezte itt magát és köszöni, hogy itt lehetett, az érzelmek kezdtek elszabadulni, mégis mindenki próbálta visszatartani a könnyeit. Bár volt olyan, akinek ez már akkor sem ment. A vacsora után úgy mentünk a táskánkért az iskolába, mintha már összetartoznánk, mintha évek óta ismernénk egymást. Este eljött a pakolás ideje. Fájó szívvel segítettem bepakolni Juhónak a táskába, és legszívesebben osztoznék a szekrényem vele, hagynám, hogy az én ágyamon aludjon, nem érdekelné az se, ha az összes meleg vizet kizuhanyozná, csak maradna még. De hiába, nem lehet. Az idő kevés, és nekik lassan menni kell. Bepakoltunk a táskába, átadtam neki az ajándékokat, és láttam, hogy már ő is majdnem sírt. Nehezen tudtuk visszatartani az érzelmeket. Reggel, amikor bőrönddel indultunk az iskolába, már tudtam, hogy aznap vége mindennek. Tudtam, hogy nem húzhatom vissza, hogy na, ne menj. Néhány óra még a közös képek készítésével telt el, és már mindenki ölelgetett mindenkit, már minden magyar sírt. Ők pedig aranyosan vigasztaltak minket, hogy nemsokára találkozunk. Később még meglátogattuk a

városházát, majd az iskolához tartozó kollégiumot, de már bárhová mentünk, csak az járt a fejünkben, hogy már csak pár óra, és ez ellen nem tudunk mit tenni. Ebédelték, majd megérkezett a „partybusz”, ami hiába tudtuk, hogy milyen hangulatot ad, nem változtatott a kedvünkön. Sajnos jött a szomorú búcsúzkodás, peregetek a könnyek, majd a busz kifordult az iskola kapuján és már csak valahol a repülőtéren állt meg. Amint említettem a kezdetekkor, hogy még négy nap... az utolsó órákban már visszasírtuk a négy napot. Már azt akartuk, hogy az egész most kezdődjön. Nem tudtuk őket elengedni, még hosszú percek át álltunk és vártuk, hogy a busz hátha visszakjön, de nem jött. Nekünk pedig még egy évet kell várnunk a találkozásra. Ahogyan őt emlegették: „a little bit time”. Ha sárga autót látok, megbököm a mellettem állót és odakiabálom neki: „yellow car”. Soha nem felejttem el, azt, amikor Roosa gyönyörű hangján énekelt, Juho magyarul beszélt vagy a hinta-palintát énekelte, Markus több leharapta a csípős paprikát, hogy Samu leugrott a várból, vagy Jesse hátraszállt a vár szélén. De ugyanúgy fogok emlékezni Joel rasztahájára, Mikael nevetésére, Joona csendességére, Joel aranyos mosolyára, Sampo tekintetére, Alekszi és Samuel hülyeségeire, Laurira, Eljasra, Paavóra, a svájci sapkásra, Matias motorjaira, Matti öleléseire és a mondatra, melyet mindannyian mondtak: Big girls don't cry.

Bárhogy is van, rájöttem, hogy a nevetés, az ölelés mindenhol egyet jelent. A szeretet jele. Fájó szívvel kellett búcsúznunk ezektől a nagyon jó emberektől, és tudom, hogy ez volt a legjobb döntés, amit eddigi életemben tettem. Fogadtam egy finn diákot. Egyik kedves tanárom egyszer azt mondta, hogy a lehetőségeket meg kell ragadni az életben, egyetlen egyet sem szabad elveszítetnünk, hiszen nem tudhatjuk, mit veszünk vele. Tudom, én nem vesztettem semmit, én rengeteget kaptam most. 17 új barátot és egy életre szóló élményt, amit mindannyian úgy foglaltunk csak össze, hogy ez volt életünk legszebb hete.

Magyar Helga 12. A

RÉGI-ÚJ HELYÉN

AZ

ALLIANZ HUNGÁRIA BIZTOSÍTÓ

Ismét régi helyükön, Encs Petőfi út 30. szám alatt

várják meglévő és leendő ügyfeleiket!

Biztosítási ügyekben forduljon hozzájuk.

KARÁCSONYFA ELADÓ

*Ezüstfenyő karácsonyra eladó
Encs, Hunyadi 34. sz. alatt
9-17 óráig*

**Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei
Váci Mihály Gimnázium, Szakképző Iskola és Kollégium
beiskolázási ajánlata
2013-2014. tanév**

Gimnázium

Tagozat- kód	Évfolyamok száma	Osztályok	Felvehető	
			Osztály	Fő
01	4	humán irányultságú gimnáziumi osztály	0,5	16*
02	4	reál irányultságú gimnáziumi osztály	0,5	16*
03	5	5 évfolyamos gimnáziumi osztály speciális emelt szintű angol nyelvi és informatikai előkészítővel	0,5	16*
04	5	5 évfolyamos gimnáziumi osztály speciális emelt szintű német nyelvi és informatikai előkészítővel	0,5	16*
05	6	6 évfolyamos gimnáziumi osztály	1	28

Szakközépiskola

Tagozat- kód	Évfolyamok száma	Osztályok	Felvehető	
			Osztály	Fő
11	4	Közgazdasági	1	32*

*a feljövő hatévfolyamos osztály tanulóinak választása függvényében.

**A fenti osztályokban végző tanulók az érettségi vizsga után az alábbi képzésben
vehetnek részt:**

OKJ szám	Évfolyamok száma	Osztályok	Felvehető	
			Osztály	Fő
54 344 01	1	Pénzügyi-számviteli ügyintéző	1	25

Rejtvény

Kiapadt a kút

Az Encsi Hírek korábbi karácsonyi rejtvenyével emlékezünk a közelmúltban elhunyt rejtvenykészítő barátunkra, Kiss József-re, aki a kezdetektől, a lap indulásától folyamatosan, lelkiismeretesen készítette a lapban megjelenő keresztrejtvenyeket. Nem kellett figyelmeztetni, noszogtatni, lapzártá előtt mindig időben bejuttatta az adott hónaphoz kötődő feladványt. Egy-két számunkban még szeretnénk az archív anyagból közölni rejtvenyt, ezzel is ápolva az általa elindított és éltetett hagyományt. Sajnos új feladványt már nem készít többé nekünk. Nyugodj Békében Jóska, emlékedet tisztelettel megőrizzük!

Vízszintes

1. Az ENSZ közgyűlése által elfogadott egyetemes nyilatkozat, évente december 10-én emlékezünk meg róla.

15. Altatás, orvosi szóval.
16. Díler, eredeti írással.
18. Gyászos emlékü kastély Párizs mellett.
19. Nagyobb katonai egység.
20. Hörögni kezd!
21. Szintben van!
22. Autonóm Terület, rövid.
23. Órahang.
24. Hajó hátsó része.
25. Tolnai község a Duna közelében.
26. Sajtíféle.
28. Testes énekeskettős!
30. A végén élezi!
31. Áram is van ilyen.
33. A Dunazug-hegység tagja.
34. Vasúti falatozó.
36. Nátriumklorid.
37. Ki ... tud?
39. Holland focista (Jaap).
40. ... Kazan; USA-beli filmrendező.
41. Opus, rövid.
42. Mással figyeltet.
44. A 3., a 2. és a 6. zenei hang.
45. Holland autójel.

46. A magyar történeti festészet kiemelkedő alakja, 175 éve december 14-én született. Legismertebb alkotása a Hunyadi László siratása.

50. A végső hűség.
51. ... Mater; egyházi ének.
52. Kellően!
53. Végtelen hit!
54. ...-Maria Volonte; egykori olasz színész.
55. Kétjegyű betű.
56. Csekély.
57. Világhírű regénye A dzsungel könyve, 140 éve december 30-án született.
59. Irányomba.
61. Gumibelső!
62. Oscar-díjas színész, a zenés kabaré sztárja, 90 éve december 12-én született (Frank).
63. Dél-Afrikában lakik.
64. Elállt a motor.

1	2	3	4	5	6	7	8	G	9	10	11	12	13	14	A	
15									16							
18								19							20	
21				22				23						24		
25					26	27					28		29			
30				31						32		33	35			
34						36			37		38		39			
40					41			42				43		44		
45			46	47			48						49			
C		50							51							T
	52				53			54							55	
56				57			58					59		60		
61			62								63					
64		65					66			67				68		
69						70		71	72				73			
74					75		76					77		78		
79					H								N			Y

66. Helyesel az orosz.
67. Kurjantó szavunk.
68. Költői indulatszó.
69. Előtagként széllal kapcsolatos.
71. Rajtaütés, angol szóval.
73. ... Boleslav; cseh iparváros.
74. Falu a Himalájában (CELA).
75. Szabályok összessége.
78. Gyarapodik, eleink szavával.
79. Gróf, a nevét viselő nemzeti könyvtárunk alapítója, gyűjteménye képezte a Magyar Nemzeti Múzeum létrehozását – 185 éve december 13-án hunyt el.

Függőleges

1. A modern magyar kertészet megteremtője, kiváló orvos és szőlész, 200 éve december 6-án született.
2. Encsiek által is gyakran látogatott ausztriai zarándokhely.
3. Adriai kikötőváros Dél-Olaszországban.
4. Régi rádiómárka.
5. Síkság.
6. Elem azonos rendszámú, eltérő változata.
7. ... és Jang; ősi kínai elv.
8. A csont orvosi neve.
9. A szabadban, népiesen.
10. Grófság Anglia déli részén.
11. Község Fejér megyében, határában színtezési pont.
12. Szél teszi a falevéllal.
13. Bírósági ügy.
14. Junior, rövid.
17. A magyar gondolati líra legjelentősebb képviselője, kiváló költő és eposz-író – 205 éve december 1-jén született.

19. Igazgató, a diákok nyelvén.
20. A sarc is ez.
23. Szélesre nyitó.
24. Szándék jelzője lehet.
27. A mozdony tréfás elnevezése.
29. Német és izlandi autójel.
31. Római 2-es.
32. Mozzgalom résztvevője volt.
35. Nagy népcsoport Indiában.
37. Szicíliai kikötőváros, tengerszoros névadója.
38. Munkácsy-díjas ötvös (Margit).
41. Arra a helyre szór.
42. Éneklő szócska.
43. A titán és a bór vegyjele.
47. Hatodrés!
48. Részvénytársaság, rövid.
49. Orosz demokrata a 20. század elején.
50. Erdélyi polihistor volt (Károly).
52. Kubai földrajztudós (Antonio).
54. Osztrák kuplé- és dalénekes, jellegzetes kalap névadója – 155 éve december 5-én született (Alexander).
55. Eleink hívták így december hónapját.
56. Kirándulás fő kelléke.
57. Előtagként ezerszerest jelöl.
58. Limited, rövid.
59. Biológiai rendszerezés alapegysége.
60. Kuruc ellensége.
65. Irányába.
67. King ...; angol szabvány.
70. Mázol.
72. Osztrák és finn autójel.
75. Visszér!
76. Égtáj rövidítése.
77. A 2. szolmizációs hang.

